

ALFONSO SCARANO
CONDUCTOR

LOHENGRIN
DONIZETTI

AIDA
NESSUN DORMA

DUANGAMORN FU
SOPRANO

MADAMA BUTTERFLY

A NIGHT AT
THE OPERA

PUCCINI

NABUCCO

DVORŽAK
WAGNER

BELLINI

VERDI

PIJARIN WIRIYASAKDAKUL
SOPRANO

WAKU NAKAZAWA
TENOR

DON PASQUALE

RIT SUBSOMBOON
CHOIRMASTER

22 JULY 2022, 7:00 PM
23 JULY 2022, 4:00 PM
PRINCE MAHIDOL HALL

LIFE IS GOOD
AT THE NEW
AMARI PATTAYA

Bright, blissful
and beachside.
Say hello to your
next great escape.

T +66 3841 8418 reservations.pattaya@amari.com www.amari.com | An ONYX brand

BANGKOK | BURIRAM | DHAKA | GALLE | HUA HIN | JOHOR BAHRU | KOH SAMUI | KRABI | MALDIVES | PATTAYA | PHUKET | VANG VIENG | YANGSHUO

**A NIGHT AT
THE OPERA**

Thailand Philharmonic Orchestra

Alfonso Scarano

Chief Conductor

Duangamorn Fu, Soprano

Pijarin Wiriyasakdakul, Soprano

Waku Nakazawa, Tenor

Thailand Phil Choir

College of Music, Mahidol University Choir

Rit Subsomboon, Choirmaster

22 July 2022 / 7.00 p.m. / Prince Mahidol Hall

23 July 2022 / 4.00 p.m. / Prince Mahidol Hall

A Night at the Opera

Overture to Nabucco (8')	Giuseppe Verdi (1813-1901)
"Gli arredi festivi" from Nabucco (7')	Giuseppe Verdi
"Va, pensiero" from Nabucco (5')	Giuseppe Verdi
"Mesicku na nebi hlubokém" from Rusalka (5')	Antonín Dvořák (1841-1904)
"Una furtiva lagrima" from L'elisir d'amore (5')	Gaetano Donizetti (1797-1848)
"O mio babbino caro" from Gianni Schicchi (3')	Giacomo Puccini (1858-1924)

Intermezzo from Act 3 of
Manon Lescaut (5')

Giacomo Puccini

Humming Chorus
from Madama Butterfly (4')

Giacomo Puccini

INTERMISSION

Prelude to Act 3 and Wedding March
from Lohengrin (8')

Richard Wagner
(1813-1883)

Overture to I vespri siciliani (9')

Giuseppe Verdi

"Cavatina di Norina"
from Don Pasquale (6')

Gaetano Donizetti

"Ah! Non credea mirarti"
from La Sonnambula (8')

Vincenzo Bellini
(1801-1835)

"Nessun Dorma" from Turandot (3')

Giacomo Puccini

Triumphal March and Ballet
from Aïda (12')

Giuseppe Verdi

Alfonso Scarano
Chief Conductor

2021/2022 marks Alfonso Scarano's fifth season as Chief Conductor of the Thailand Philharmonic Orchestra after having served as Guest Conductor for six consecutive seasons since 2011/2012. His previous positions include Chief Conductor of the Severočeská Filharmonie Teplice (2013-2018), Principal Guest Conductor of the Virtuosi di Praga (2000-2010) and Music Director and Conductor of the Toscana Opera Festival in Italy (2006-2008).

Alfonso Scarano was the winner of the 1993 Bottega International Conducting Competition in Treviso, winner of the 1997 Franco Capuana European Community Conducting Competition in Rome, second prize (first and third not assigned) at 2005 Luigi Mancinelli International Conducting Competition in Orvieto and recipient of 2003 Young European Conductors scholarship for Daniele Gatti biennial conducting course at Scuola di Musica in Fiesole in Italy.

In addition to his position in Bangkok, Alfonso Scarano regularly conducts worldwide orchestras included the Jerusalem Symphony Orchestra in Israel, Orquestra Sinfonica de Porto Alegre in Brazil, The New Russia State Symphony Orchestra in Moscow Tchaikovsky Hall, IDSO Istanbul State Symphony Orchestra in Turkey, Daejeon Philharmonic Orchestra in South Korea, Savaria Symphony Orchestra in Hungary, Kiev National Radio Television Symphony Orchestra, Orchestra del Teatro Regio di Parma in Italy, Helsingborg Symphony Orchestra in Sweden and Prague Philharmonia in tour with Mischa Maisky.

Alfonso Scarano has conducted the mainstays of operatic repertoire including Nabucco, La Traviata, Rigoletto, Tosca, La Bohème, Madama Butterfly, Carmen, Don Pasquale, La Sonnambula, Pagliacci, Cavalleria Rusticana, Il Barbiere di Siviglia, Gianni Schicchi and Gluck's opera Le Cinesi in theatres such as Politeama Greco in Lecce, Teatro Sperimentale in Spoleto, Teatro Civico in Vercelli, Teatro Comunale in Treviso, Pompei Festival, Anfiteatro Romano di Ostia Antica in Roma, Teatro Nuovo Giovanni da Udine, Stagione Lirica in San Gimignano, Friedrichshafen Theater, Freiburg Theater, Roman Amphitheater in Plovdiv and Prince Mahidol Hall in Bangkok.

A supporter of the contemporary music, he has conducted several works (some in first world performance) by Aharon Harlap, Gerhard Kaufmann, Narong Prangcharoen, Piyawat Louilarprasert, Simon Laks, Paolo Ugoletti, Roberto Di Marino, Renato Dionisi, Ede Terényi, Fredrik Osterling, Colin Riley and many others.

Besides the classic ballets (Swan Lake, Don Quixote and Raymonda), Alfonso Scarano has concentrated its attention on the historical twentieth century repertoire conducting La Giara by Alfredo Casella, Romeo and Juliet by Prokofiev and Apollon Musagete by Stravinsky. The international dance gala conducted at Mittelfest 2009, 2010 and 2011 was enthusiastically reviewed by the press. He has collaborated with the greatest dancers of the world and particularly with etoiles from Wiener Staatsoper, Ljubljana Ballet, Hamburg Ballet, American Ballet Theatre, New York City Ballet, Ballet du Capitole de Toulouse, Ballet de l'Opéra de Paris and Birmingham Royal Ballet. In 2011 he has conducted the first performance of the ballet "The Death and the Maiden" by Schubert in the version for orchestra by Gustav Mahler, new creation of the Balletto di Roma.

His discography includes recordings for Tactus (first world recording of the Suite for organ and orchestra by Respighi), Lupulus (works of Verdi, Puccini, Donizetti with Virtuosi di Praga), Triart (Menschheit op.28 by Erwin Schulhoff and Mahler's Kindertotenlieder) as well as several Thai music CD recorded with Thailand Philharmonic Orchestra.

Alfonso Scarano was born in Italy and he is graduated summa cum laude in Conducting (Conservatorio Umberto Giordano in Foggia), Opera Conducting (Accademia Musicale Pescarese) as well as in Choral Conducting (Conservatorio Niccolò Piccinni in Bari) and Trumpet (Conservatorio Tito Schipa in Lecce).

Duangamorn Fu
Soprano

Duangamorn Fu is currently studying Master's degree in Vocal Performance at the University of Music and Performing Arts Vienna, Austria under the studio instruction of Prof. Regine Köbler. Born in Thailand in 1998, Duangamorn began piano lessons at the age of four and singing lessons at age of seven. In 2011 at age 13, Duangamorn passed Grade 8 Examination of Associated Board of Royal Schools of Music with distinction in both Piano and Music Theory.

In June 2013, Duangamorn was admitted to the Young Artist Music Program at College of Music, Mahidol University under the piano studio of Assists. Prof. Dr. Eri Nakagawa. In 2014 Duangamorn was accepted to join the voice studio of Prof. Nancy Tsui-Ping Wei as a voice minor. Since then Duangamorn developed passion in singing and has been performing in Voice Department's concert projects as well as in the College's concert events and functions, and was admitted to the Bachelor's degree of Music in Vocal Performance major under the studio instruction of Prof. Nancy Tsui-Ping Wei in 2016.

In October 2017, Duangamorn was the Semi-Finalist in the 20th Alcamo International Opera Competition Thailand regional round, and participated the Final round in Sicily, Italy. In October 2018, Duangamorn was the 2nd Prize Winner in Art Song category in 19th Osaka International Music Competition Japan, as well as the 3rd Prize winner in Duo category, and the Espoir prize in Vocal Opera category. In June 2019, Duangamorn performed with Thailand Philharmonic Orchestra in "TPO Symphonic Anime" both as a vocal soloist and a chorus member. In December 2019, she performed in Austrian-Thai 150th Anniversary Friendship Concert, organized by the Royal Thai Embassy Vienna, and the Permanent Mission of Thailand in Vienna, Austria. Later in the same month, she performed with Thailand Philharmonic Orchestra as a vocal soloist in de Falle's Spanish Classic ballet *El sombrero de tres picos* (The Three-Cornered Hat). And again during the same month, Duangamorn won the 4th Place Gold Medal Award in the 22nd Settrade Youth Music Competition, a nationally well-known music

competition organized by the Stock Exchange of Thailand and College of Music, Mahidol University.

In January 2020, Duangamorn performed in Voice Department opera project in Lehar's *Die Lustige Witwe* (The Merry Widow) as the Widow Hanna Glawari, with Mahidol Symphony Orchestra, under the Baton of the conductor Prof. Pamornpan Komolpamorn. Duangamorn graduated with a first class honors bachelor's degree of Music in Vocal Performance major at College of Music, Mahidol University under the studio instruction of Prof. Nancy Tsui-Ping Wei. In September 2020, Duangamorn was admitted to the Master's degree in Vocal Performance at the University of Music and Performing Arts Vienna, Austria under the instruction of Prof. Regine Köbler. In December 2021, Duangamorn performed in an opera production of Humperdinck's *Hansel and Gretel* as the Sandman and the Dewman at Schloßtheater Schönbrunn, Vienna, Austria.

Pijarin Wiriyasakdakul
Soprano

Pijarin Wiriyasakdakul was born in 1996 in Bangkok, Thailand. She started singing at a very young age and was admitted to the Pre-College Program at the College of Music, Mahidol University, in 2012 in the Voice studio of Prof. Nancy Tsui-Ping Wei. In 2015, Pijarin continued her undergraduate study in Vocal Performance as a scholarship student at the same university. Pijarin has accumulated her musical experience through active concert performances and local and international competitions.

During her Pre-College years, Pijarin was the 2nd prize winner in the Barry Alexander International Vocal Competition in the High School category in New York, USA. And also the 3rd prize in the Osaka International Music Competition, High School category in Osaka, Japan. In 2015, Pijarin continued her undergraduate study in Vocal Performance at the College of Music, Mahidol University. From 2015 to 2017, Pijarin was one of the four Gold Medalists in Thailand's well known Settrade Music Competition, and in 2018 she was the 1st prize winner of the same competition, for which she received the full scholarships for her undergraduate study at the College of Music, Mahidol University.

In 2016, Pijarin was again the 2nd prize winner in the Osaka International Music Competition in Osaka, Japan. In September 2016, Pijarin went into the semi-final round as one of the 23 semifinalists and was the youngest 19 years old vocalist in the 51st International Singing Competition of Toulouse in France. In January 2016, as a young opera singer, Pijarin performed in the Thailand Philharmonic Orchestra's (TPO) "Opera Gala Concert" under the baton of Dariusz Mikulski, and in the same year in June, she was the soprano soloist in Carl Orff's Carmina Burana with conductor Gudni Emilsson.

In September 2017, Pijarin performed with the Thailand Philharmonic Orchestra as a soprano soloist in Beethoven's Symphony No. 9. In October 2017, Pijarin was one of the 40 finalists among 1500 candidates selected from worldwide auditions in the prestigious Neue Stimmen International Singing Competition in Gütersloh, Germany.

In January 2018, Pijarin performed with the Thailand Philharmonic Orchestra in "New Year's Concert" under the baton of Dariusz Mikulski. In August 2018, Pijarin participated in the 10 days masterclass in the International Summer Academy (ISA) of the University of Music and Performing Arts Vienna, Austria, with Prof. Edith Linbacher. Again in October 2018, Pijarin was invited to participate in the 12th International masterclass NEUE STIMMEN in Berlin and Gütersloh, Germany. In November 2018, Pijarin performed as a Soprano soloist in Mahler's Symphony No. 2 with the Thailand Philharmonic Orchestra under the baton of Maestro Alfonso Scarano. In September 2018, Pijarin performed again as a Soprano soloist in Carl Orff's Carmina Burana with conductor Gudni Emilsson. Most recently, In December 2018, Pijarin was the 1st prize winner in the SET Music competition. In February 2019, Pijarin performed with the Thailand Philharmonic Orchestra as a Soprano Soloist in Mahler's Symphony No. 4 under the baton of Maestro Alfonso Scarano.

Pijarin graduated with a Bachelor of Music degree in Classical Vocal Performance from the College of Music, Mahidol University, in March 2019, under the studio of Prof. Nancy Tsui-Ping Wei. After completing her undergraduate study, she passed the ASEA-Uninet music audition. She received a nine-month scholarship to study at the University of Music and to perform Arts Vienna, Austria, with Prof. Edith Lienbacher. In 2021, Pijarin was the first prize winner in the Sugree Charoensook International Music Competition in the Open category. Currently, Pijarin is continuing her master's degree in Vocal Performance at the University of Music and Performing Arts Vienna, Austria, with Prof. Edith Lienbacher.

Waku Nakazawa
Tenor

Waku Nakazawa was born in Tokyo and graduated with his Bachelor's degree in Voice Performance at Kunitachi College of Music in Japan. In 2008, he graduated with his second Diploma with Distinction in Voice Performance at Vorarlberger Landeskonservatorium in Feldkirch, Austria. He continued studying for Master's degree in opera and music theatre and Master's degree of lied and oratorio at the Mozarteum University Salzburg, Austria.

During his study, Waku performed the roles of 2nd Jude of Strauss's *Salome*, Arnarta of Monteverdi's *L'incoronazione di Poppea*, Gran Sacerdote of Mozart's *Idomeneo*, Lensky of Tchaikovsky's Eugene Onegin, and more.

Since 2009, he has performed at Oper im Berg Festival and developed his vocal technique under the direction of the intendant Ingo Kolonerics. Waku sang the roles of Tamino, Monostatos, 1st armoured man of *The Magic Flute*, Belmonte of *The Abduction from the Seraglio*, and more. In 2011, he won the Scholarship Prize at the Grandi Voci Competition in Salzburg.

Waku was invited as a guest soloist for Contino Belfiore of Mozart's *La finta giardiniera* in Salzburg and Sempronio of Haydn's *The Apothecary* in Keszthely, Hungary.

Waku has also sung much sacred music, for example Haydn's *The Creation*, Mozart's *Requiem*, Bruckner's *Te Deum*, Puccini's *Messa di gloria*; furthermore Lied and song cycles such as Beethoven's *To the Distant Beloved*, Schubert's *Winter Journey*, and Schumann's *A Poet's Love*.

After many chorus conducting experiences, besides singing, Waku Nakazawa debuted his first opera as a conductor in 2014 with *The Magic Flute* at Oper im Berg Festival in Austria and in the year 2015 at Opera Festival Amerang Castle in Germany and Skive Opera Festival in Denmark.

Within a couple years, he conducted many important opera

repertoires: Verdi's *La Traviata* and *Rigoletto, Il Trovatore*", Donizetti's *Lucia di Lammermoor*, Leoncavallo's *Pagliacci*, Mascagni's *Cavalleria Rusticana*, Bellini's *I Puritani*, Rossini's *Barbiere di Siviglia*, Jacobsen's *Der Sonnenkreis*, as well as the *Zum Sterben Schön* by Schubring, the *Austrian Premiere* by Musen, and *Im Weißen Rößl* by Benatzky.

Waku Nakazawa is known as a conductenor, especially for *The Magic Flute*, which he has already conducted and sung Monostatos at the same time for sixty performances. Once, at a *Don Giovanni* performance, Waku stepped up to the plate and sang the role of Don Ottavio for the first time in place of a tenor who was unable to perform due to due to sickness. This performance ended with a standing ovation.

Program Notes

จูเซปเป แวร์ดี

(ค.ศ. ๑๘๑๓-๑๙๐๑)

บทโหมโรงจากอุปรากรเรื่องนาบูกอค (Nabucco Overture)

จูเซปเป แวร์ดี (Giuseppe Verdi) เกิดที่หมู่บ้านรอนโคเล (Roncole) อันเป็นหมู่บ้านเล็ก ๆ ที่เมืองปาร์มา (Parma) ทางตอนเหนือของอิตาลี ขณะอายุได้ ๑๙ ปี เขาไม่ประสบความสำเร็จในการสมัครเข้าเรียน ณ สถาบันดนตรี (Conservatory) แห่งเมืองมิลาน (Milan) ซึ่งในขณะนั้นถือเป็นเมืองหลวงทางวัฒนธรรมในแถบตอนเหนือของอิตาลี ด้วยเหตุผลที่ว่าอายุมากเกินไปและพื้นฐานการศึกษาดนตรีที่ไม่ดีพอ เขาจึงหันมาศึกษาดนตรีเป็นการส่วนตัวกับผู้อำนวยเพลงที่ชื่อว่า วินเซนโซ ลาวินญา (Vincenzo Lavigna) แห่งเมืองมิลาน แวร์ดีเริ่มประสบความสำเร็จด้วยการที่ได้มีโอกาสนำอุปรากรเรื่องแรกของเขาที่ชื่อว่า โอบERTO (Oberto) ออกแสดงครั้งแรกที่โรงอุปรากร ลา สกาลา (La Scala) แห่งเมืองมิลาน ในเดือนพฤศจิกายน ค.ศ. ๑๘๓๙ ความสำเร็จจากอุปรากรเรื่องนี้ทำให้เขาได้รับโอกาสได้รับการว่าจ้างให้เขียนอุปรากรชวนหัวอีกเรื่องหนึ่งคือ Un giorno di regno ในปี ค.ศ. ๑๘๔๐ แต่ครั้งนี้นักลับประสบกับความล้มเหลว

สำหรับ Nabucco นับเป็นอุปรากรเรื่องที่ ๓ ในชีวิตของแวร์ดี

นำออกแสดงรอบปฐมทัศน์ ณ โรงอุปรากร ลา สกาลา เมืองมิลาน ในเดือนมีนาคม ค.ศ. ๑๘๔๒ ประสบความสำเร็จอย่างท่วมท้น ตัวแปรดีเองถือเสมือนผลงานชิ้นนี้คือจุดเริ่มต้นแห่งความสำเร็จทางดนตรีของเขาอย่างแท้จริง เนื้อเรื่องมีเนื้อหาเกี่ยวกับชะตากรรมของชนเผ่าฮีบรูว์ (Hebrew) ภายใต้การปกครองอย่างกดขี่ของชาวบาบิโลเนีย (Babylonia) ในส่วนของ “บทโหมโรง” (Overture) ใช้แนวคิดของการรวบรวมแนวทำนองสำคัญ ๆ และโดดเด่นในอุปรากรมานำเสนออย่างคร่ำ ๆ และผสมผสานกันอย่างต่อเนื่อง เปิดการบรรเลงขึ้นมาด้วยส่วนนำ (Introduction) ด้วยกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง (แตร) บรรเลงขึ้นมาในลักษณะเพลงสวด ติดตามมาด้วยส่วนเชื่อมต่อ (Bridge) ที่รุนแรงราวกับพายุ และนำเข้าสู่แนวทำนองอันไพเราะอ่อนหวานต่าง ๆ กล่าวคือ บทเพลง “Gli arredi festivi” (The Festive Furnishings) อันเป็นบทเพลงขับร้องประสานเสียงที่ชาวอิสราเอลร้องอ้อนวอนขอความเมตตาในตอนที่ยกทัพบาบิโลเนียเดินทัพเข้าสู่ตัวเมือง และบทเพลงขับร้องประสานเสียง “Va, pensiero” ที่โด่งดังมากที่สุด ซึ่งนำเสนอโดยปีโอโบและคลาริเน็ต แล้วส่งต่อให้กลุ่มทรมเป็ต

บทโหมโรงจากอุปรากรเรื่อง อี เวสปริ ซิชิลีอา (I vespri siciliani)

จูเซปเป แวร์ดี ได้เซ็นสัญญาร่วมงานกับคณะอุปรากรแห่งกรุงปารีส (Paris Opera) ในเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. ๑๘๕๒ ในความเห็นของผู้เชี่ยวชาญเรื่องศิลปะอุปรากรอย่างจูเลียน บัดเด็น (Julian Budden) แล้ว “การได้พิชิตเวทีอุปรากรของคณะอุปรากรแห่งกรุงปารีส ณ บางจุดแห่งอาชีพการงานคือความจำเป็นที่คีตกวีอิตาลีรู้สึกกันได้ทุกคน หากเขาปรารถนาที่จะเป็นผู้มีชื่อเสียงในระดับนานาชาติ” อุปรากรในกรุงปารีสเป็นแหล่งในการนำเสนอผลงานอันยิ่งใหญ่ มีผู้ชมมากมายที่กระตือรือร้นเป็นแหล่งหารายได้ที่ดี แต่หลังจากการได้ร่วมงานกับคณะอุปรากรแห่งนี้หลายปีในช่วงบั้นปลายชีวิต แวร์ดีกลับรู้สึกได้ว่า ในจุดยืนแห่งความเป็นดนตรีแล้ว เขากลับไม่เคยพอใจด้วยเลย

ในราวเดือนมีนาคม ค.ศ. ๑๘๕๔ แวร์ดีได้เริ่มประพันธ์อุปรากรเรื่อง อี เวสปริ ซิชิลีอา (I vespri siciliani) เพื่อใช้ในการแสดงของคณะอุปรากรแห่งกรุงปารีส ซึ่งเขาก็ประสบพบเจอกับปัญหาเดิม ๆ นั้น

ก็คือ ความยากลำบากในการเขียนบท เขายืนกรานในความต้องการให้ เออแดน สคริบ (Eugene Scribe) นักเขียนบทมือฉมังเป็นผู้เขียนบทให้ เขามีผลงานเขียนบทให้อูปรากรมาแล้วกว่า ๑๐๐ เรื่อง ทั้งผลงานของคีตกวีมากมาย ไม่ว่าจะเป็น โอแบร์ (Auber) เบลลินี (Bellini) โดนิเซตตี (Donizetti) ฌูโนด์ (Gounod) ออฟเฟินบาค (Offenbach) และรอสซินี (Rossini) เขามีความเข้าใจดีถึงความชอบ-ไม่ชอบรสนิยมของคนชั้นกลางในกรุงปารีส ในขณะนั้น เออแดน สคริบ มีอายุ ๖๐ กว่าปีแล้ว เขาหมดไฟและอ่อนล้า จึงได้ไปว่าจ้างนักเขียนบทอีกคนหนึ่งที่เขาเชื่อว่า ชาลส์ ดูแวร์ริเยร์ (Charles Duveyrier) ให้มาช่วย ทำให้แวร์ดิเดือดดาลเป็นอันมาก จนต้องเข้าไปมีส่วนแก้ไขปรับปรุง

ในส่วนของบทโหมโรงนั้น นี่เป็นหนึ่งในบทโหมโรง (Overture) เต็มรูปแบบบททำย ๆ เพราะในตอนหลัง ๆ แวร์ดิเริ่มไม่ให้ความสำคัญกับบทโหมโรงที่มีเนื้อหาความยาวเต็มรูปแบบเช่นนี้อีกต่อไป แต่หันไปใช้ในลักษณะบทนำหรือเพรลูด (Prelude) ที่สั้นกระชับ สำหรับบทโหมโรงจากอุปรากรเรื่อง อี เวสปริ ซิซิลิอานี นั้น แนวทำนองทั้งหมดยังนำมาจากตัวอุปรากรเองทั้งหมด เริ่มต้นด้วยส่วนนำ (Introduction) ในจังหวะช้า ที่ผสมผสานไปอย่างต่อเนื่องด้วยแนวคิดเรื่องความตายและวลีเพลงต่าง ๆ ของกลุ่มเครื่องลมไม้ที่แสดงบุคลิกลักษณะไปในเชิงศาสนา ความตระหนกกลัวแห่งความตายดำรงอยู่อย่างไม่ลดละ แม้แต่ในทำนองเพลงร้อง (Aria) ของเอลена (Elena) สตริผู้สูงศักดิ์แห่งแคว้นซิซิลีที่คร่ำครวญถึงการประหารชีวิตพี่ชายของเธอโดยผู้ปกครองแห่งฝรั่งเศส (แนวทำนองนี้บรรเลงโดยฟลูต คลาริเน็ต และบาสซูน) กลองตีรัวนำเข้าสู่จังหวะเร็ว (Allegro) อันร้อนแรง และแนวทำนองอันยอดเยี่ยมโดยกลุ่มเชลโล (ในอุปรากรปรากฏในฉากอันสะเทือนอารมณ์ระหว่างพ่อและบุตรชายที่ผิดใจกัน) และประโยคเพลงสำหรับกลุ่มไวโอลินในเสียงสูงอันพร่างพรายแวววิบกับคอร์ดที่บรรเลงโดยกลุ่มปีบาสซูน เครื่องลมทองเหลืองเสียงต่ำ และเครื่องประกอบจังหวะ ร่วมกับกลุ่มเบสที่บรรเลงด้วยการดีดสาย นี่คือนิทรรศการต่อแคว้นซิซิลีของเอลена เมื่อเธอเริ่มตระหนักว่าเธอใกล้จะถูกสำเร็จโทษแล้วจากการก่อกบฏของเธอ นำไปสู่ตอนจบอันมีชีวิตชีวาน่าตื่นเต้นอันเป็นรสชาติรูปแบบเฉพาะตัวของแวร์ดิ

“Triumphal March and Ballet” จากอุปรากรเรื่องอะอิดา (Aida)

อะอิดาเป็นอุปรากรที่โด่งดังและมีชื่อเสียงมากที่สุดของจูเซปเปแวร์ดี ขนาดความยาว ๔ องก์จบ เนื้อเรื่องเกี่ยวกับประเทศอียิปต์ในยุคโบราณ เป็นเรื่องของราดาเมส (Radames) นายทหารหนุ่มแห่งอียิปต์อาสาสมัครไปต่อสู้กับการคุกคามจากกองทัพเอธิโอเปีย หากชนะสงครามเขาจะได้รับรางวัลด้วยการได้อภิเษกสมรสกับเจ้าหญิงอัมเนริส (Amneris) แห่งอียิปต์ แต่โดยแท้จริงแล้ว ราดาเมสแอบหลงรักอยู่กับอะอิดา เจ้าหญิงแห่งเอธิโอเปีย เมื่อราดาเมสออกรบและมีชัยชนะเหนือเอธิโอเปีย เขาได้รับรางวัลให้อภิเษกสมรสกับเจ้าหญิงอัมเนริส แต่เขากลับปลดปล่อยกษัตริย์อะโมนัสโร (Amonasro) แห่งเอธิโอเปียที่ถูกจับตัวมาได้ให้หนีไปกับอะอิดา เขาจึงถูกตัดสินให้ฝังทั้งเป็นใต้มหาวิหาร ยกเว้นแต่เขาจะต้องเลิกรักเจ้าหญิงอะอิดา แต่เขาปฏิเสธจึงถูกฝังทั้งเป็น แต่เขาก็พบว่าอะอิดาได้ลงไปโปรยเขาข้างล่างอยู่ก่อนแล้ว ทั้งคู่จึงถูกฝังทั้งเป็นบูชาความรักที่ซื่อสัตย์ต่อกัน

สำหรับบทเพลง “Triumphal March and Ballet” ที่คัดเลือกมานี้ ตัดตอนมาจากฉากที่ ๒ องก์ที่ ๒ ตอนที่มีการต้อนรับกองทัพอียิปต์ภายใต้การนำของราดาเมสที่มีชัยชนะเหนือเอธิโอเปียกลับมา พร้อมทั้งกวาดต้อนเชลยศึกและทรัพย์สินที่ยึดมาได้ อันเป็นฉากที่มีชื่อเสียงมาก และแนวทำนองเพลงมาร์ช (March) แห่งชัยชนะนี้ก็เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย หลังจากเพลงมาร์ชแล้วก็มีการแสดงการเต้นบัลเลต์ (Ballet) ประกอบตามมาอย่างยิ่งใหญ่อลังการ

อันโตนิน ดวอซาค

(ค.ศ. ๑๘๕๑-๑๙๐๔)

อุปรากร “Mesicku na nebi hlubokem” (Song to the Moon) จากอุปรากรเรื่องรูซาลกา (Rusalka)

อันโตนิน ดวอซาค (Antonín Dvořák) เป็นคีตกวีที่มีชื่อเสียงมาจากผลงานทั้งลักษณะบทเพลงสำหรับวงออร์เคสตรา (Orchestra Music) ซิมโฟนี (Symphony) และแชมเบอร์มิวสิก (Chamber Music) โดยเฉพาะบทเพลงซิมโฟนีหมายเลข ๙ ของเขา ที่มีฉายาว่า “จากโลกใหม่” (From the New World) และดวอซาคก็ยังได้ประพันธ์ละครอุปรากรเอาไว้มากถึง ๘ เรื่อง ซึ่งอุปรากรเรื่องรูซาลกานี้จัดได้ว่าเป็นหนึ่งในละครอุปรากรกระแสหลักอันเป็นที่นิยมอย่างมาก สร้างขึ้นจากนิทานพื้นบ้านของคาเรล ยาโรเมียร์ เออร์เบน (Karel Jaromír Erben) นักเขียนชาวเช็ก (มีความคล่องจองกันกับนิทานพื้นบ้านโดยนักเขียนอันโต้งตั้งอีกหลายคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งความคล่องจองกับนิทานพื้นบ้านเรื่อง The Little Mermaid ของ Hans Christian Andersen นักเขียนชาวเดนมาร์ก)

อุปรากรเรื่องรูซาลกานำออกแสดงรอบปฐมทัศน์ในปี ค.ศ. ๑๘๐๑ ใช้องค์ประกอบของนิทานพื้นบ้านและพลังแห่งเรื่องเร้นลับเหนือธรรมชาติ บอกเล่าถึงเรื่องราวของนางพรายน้ำที่ชื่อว่ารูซาลกา และความปรารถนาของเธอที่จะละทิ้งท้องน้ำถิ่นกำเนิดของเธอ ออกติดตามความรักที่มีต่อเจ้าชายรูปงาม ความแตกต่างในการนำเสนอเรื่องนางพรายน้ำ (หรือ

เจ็อกน้อย) ในฉบับของดวอซาคนี้ ก็คือการนำเสนอถึงลักษณะด้านมืดของนิทานเจ็อกน้อย ต้นฉบับของอันเดอเชิน ดนตรีนั้นทั้งดงามแบบหลอกหลอนและออกแนวชวนฝัน พร้อมทั้งลักษณะองค์ประกอบพื้นฐานในแบบเช็ก

ในบทเพลง Song to the Moon นี้ นางพรายน้ำรูซาลกาพรรณนาถึงความโศกเศร้าที่เธอต้องพลัดพรากจากเจ้าชายอันเป็นที่รักที่อาศัยอยู่บนพื้นพิภพ เธอมองไปยังฟากฟ้ายามราตรี และขอให้ดวงจันทร์นำความรักของเธอฝากผ่านไปกับแสงจันทร์ ในขณะที่รูซาลกาพลัดพรากจากคนรัก แต่ความทรงจำแห่งเงาจันทร์บนระลอกคลื่นผิวน้ำก็ได้เดินทางข้ามผ่านท้องน้ำบ้านของเธอไปสู่เจ้าชายอันเป็นที่รัก

เกตาโน โดนิเซตตี
(ค.ศ. ๑๗๘๗-๑๘๔๘)

บทเพลง “หยาดน้ำตา” (Una furtiva lagima) จากอุปรากร เรื่องยาเสน่ห์ (L'elisir d'amore)

แม้จะมีชีวิตอยู่บนโลกนี้ได้เพียง ๕๐ ปี แต่เกตาโน โดนิเซตตี (Gaetano Donizetti) ก็ฝากผลงานการประพันธ์ทางดนตรีเอาไว้ไม่น้อย ทั้งซิมโฟนี สตริงควอเท็ต บทเพลงสำหรับเด็กเปียโน บทเพลงร้องแบบคานตาตา บทเพลงศาสนา และละครอุปรากรอีกถึง ๗๐ กว่าเรื่อง สำหรับอุปรากรเรื่องยาเสน่ห์นี้จัดเป็นอุปรากรที่ได้รับความนิยมมากเรื่องหนึ่งในสมัยที่เขายังมีชีวิตอยู่ หลังจากมรณกรรมของเขาใน

ปี ค.ศ. ๑๘๔๘ อุปรากรเรื่องนี้พร้อมกับอีกราว ๗๐ เรื่องที่เขาประพันธ์
เชื่อมความนิยมลงไปอย่างรวดเร็ว แต่ราว ๆ ๕๐ ปีหลังจากนั้นก็ได้รับการ
รื้อฟื้นขึ้นมาอีกครั้ง โดยนักร้องเดี่ยวเสียงเทเนอร์ (Tenor) ในระดับ
ตำนานอย่างเอ็นริโก คารุโซ (Enrico Caruso) เพราะเล็งเห็นในความ
เทียบพร้อมของบทเพลง “Una furtiva lagrima” บทเพลงนี้ต้องใช้ทั้ง
เทคนิคการร้องขั้นสูงและศิลปะการแสดงออกทางอารมณ์ความรู้สึกแห่ง
การละคร หลังจากนั้นมานักร้องเดี่ยวเสียงเทเนอร์ระดับโลกทั้งหลายต่าง
ก็ฝึกฝนและบรรจบทเพลงนี้ไว้เป็นบทเพลงประจำตัวของพวกเขาทั้งสิ้น

อุปรากรเรื่องนี้มีเนื้อเรื่องที่ตลกขบขันชวนหัวแบบโรแมนติก เมื่อ
พระเอกจอมเป็นนามว่าเนโมริโน (Nemorino) หนุ่มบ้านนอก แอบไป
หลงรักสาวรูปร่างงามนามว่าอาดินา (Adina) แต่สาวเจ้ากลับไปรักกับนาย
ทหารชั้นผู้น้อยอีกคนหนึ่ง เนโมริโนยอมควักกระเป๋าหมดตัวเพื่อไปซื้อยา
เสน่ห์ (ปลอม) จากหมอก้ามะลอคคนหนึ่ง เพื่อหวังจะให้อาดินามาหลง
รักตน อาดินาแอบรู้เรื่องราวทั้งหมดนี้และตระหนักว่าแท้จริงแล้วเธอก็
หลงรักหนุ่มเฟอะพะผู้นี้เช่นกัน และเธอจะพิสูจน์ให้เห็นว่าเสน่ห์-ความ
ดีงามนี้แหละที่มีพลังเหนือกว่ายาเสน่ห์ใด ๆ ทั้งปวง บทเพลง “หยาด
น้ำตา” (Una furtiva lagrima) ขับร้องโดยเนโมริโน ซึ่งเข้าใจผิดว่า
อาดินากำลังตกหลุมรักเขาเพราะกำลังตกอยู่ในอำนาจยาเสน่ห์ (ปลอม)
ที่เขาทุ่มทุนซื้อจนหมดตัว

บทเพลง “กาวาดีนา ดี โนรีนา” (Cavatina di Norina) จาก อุปรากรเรื่องดอน ปาสกวาเล (Don Pasquale)

ดอน ปาสกวาเล เป็นอุปรากรในปี ค.ศ. ๑๘๔๓ จัดเป็นหนึ่งใน
อุปรากรของโดนิเซตตีที่ประสบความสำเร็จมากที่สุดเรื่องหนึ่ง และยังจัด
เป็นอุปรากรชวนหัว (Opera Buffa) ที่ได้รับการนำออกแสดงบ่อยครั้ง
มากที่สุดอีกเรื่องหนึ่ง เนื้อเรื่องเกี่ยวกับท่านดอน ปาสกวาเล ชายสูง
วัยผู้ร่ำรวยมั่งคั่ง ที่เฝ้าคะยั้นคะยอให้เออเนสโต (Ernesto) หลานชาย
คนเดียวแต่งงานออกไปเร็ว ๆ เสียที แต่ทว่าเออเนสโตเองก็ไม่พึงพอใจ
กับบรรดาสาว ๆ ที่คุณลุงหามาให้ เขากลับไปหลงรักกับแม่หม้ายสาวผู้
ยากจนนามว่าโนรีนา (Norina) ดอน ปาสกวาเล ยืนยันว่าหากเขายังไม่
เปลี่ยนใจ จะถูกตัดออกจากกองมรดก และเขาก็จะเป็นผู้แต่งงานเสียเอง
คุณหมอมาลาเทสตา (Malatesta) เพื่อนของดอน ปาสกวาเล

ได้เสนอตัวเข้ามาช่วยเหลือ แต่โดยแท้จริงแล้วเขาเข้าข้างความรักของ เออเนสโตกับโนรินา คุณหมอมาลาเทศาสมคบคิดกับโนรินาจัดฉากหลอก ล่อให้ดอน ปาสกวาเล ไปแต่งงานกับโซฟรอนิอา (Sofronia) ซึ่งโซฟรอนิอา ผู้นี้ก็คือโนรินาที่ปลอมตัวมานั่นเอง โซฟรอนิอาใช้มารยาหลอกล่อ บั่นหัวดอน ปาสกวาเล สารพัด จนนำไปถึงจุดที่ดอน ปาสกวาเล ต้อง เป็นผู้จัดการให้เออเนสโตแต่งงานกับเธอแทนในที่สุด

เกตาโน โดนิเช็ตติ เป็นผู้เชี่ยวชาญในการเขียนอุปรากรแบบเบลคานโต (bel canto) ซึ่งได้นำมาประยุกต์ใช้กับบทเพลง “Cavatina di Norina” นี้ได้อย่างเหมาะเจาะ เป็นบทเพลงที่โนรินาใช้ร้องแนะนำตัวเอง แสดงออก ถึงความเป็นหญิงที่ชาญฉลาดของเธอ โดนิเช็ตติใช้รูปแบบโครงสร้างสอง ส่วน Cavatina-Cabaletta ในบทเพลง “Cavatina di Norina” ดังนี้

Cavatina :- โนรินากำลังอ่านหนังสือนิยายความรักแบบอัศวิน จีบสาวในยุคเก่า ที่เธอมองดูว่ามันตลกไร้สาระ ส่วนนี้อยู่ในจังหวะช้า อวดเทคนิคสีสันบ้างในบางจุด เต็มไปด้วยการเอื้อนอันแสดงถึงอารมณ์ ข้นของเธอในขณะที่เธอล้อเลียนเรื่องแบบจริงจังของอัศวินและอุดมคติ ที่ตกยุคไปแล้ว

Cabaletta :- จังหวะเร็วขึ้นและอวดเทคนิคการขับร้องขั้นสูง เธอ แสดงความเป็นสาวมั่นในฐานะสตรีเพศ และเธอจะใช้ความเป็นผู้หญิงในตัวเธอนี้จัดการกับทุกคนรอบข้างได้ทั้งสิ้น

บทเพลงนี้แสดงถึงโนรินาในความเป็นหญิงที่มั่นใจในตัวเอง ฉลาด สูงด้วยปฏิภาณไหวพริบ มีอารมณ์ขัน และมีชีวิตชีวา

จาค็อบ พุชชินี

(ค.ศ. ๑๘๕๘-๑๙๒๔)

“O mio babbino caro” จากอุปรากรเรื่องจานนี ชคิกกี (Gianni Schicchi)

อุปรากรขนาดความยาวองค์เดียวจบ โดยจาค็อบ พุชชินี (Giacomo Puccini) เค้าโครงเรื่องนำมาจากตอนหนึ่งในวรรณกรรมมหากาพย์ Divine Comedy ของดานเต (Dante Alighieri) เป็นอุปรากรเรื่องสุดท้ายที่เขาประพันธ์เสร็จสิ้นสมบูรณ์ ซึ่งคือหนึ่งในอุปรากรชุด ๓ เรื่อง (Il Trittico) ที่ประกอบไปด้วยอุปรากรองค์เดียวจบ ๓ เรื่อง คือ Il Tabarro, Suor Angelica และ Gianni Schicchi ทั้ง ๓ เรื่องนี้เขียนแยกจากกัน ไม่มีเนื้อหาอะไรที่เกี่ยวข้องกัน แม้กระนั้นพุชชินีก็ตั้งใจให้ ๓ เรื่องนี้ต้องแสดงต่อเนื่องกันทั้งหมดในการแสดงครั้งเดียวกัน แต่ภายหลังคณะอุปรากรก็เริ่มที่จะแสดงแยกออกจากกัน และเรื่อง Gianni Schicchi นี้ ก็กลายเป็นเรื่องที่ได้ได้รับความนิยมสูงสุดในการนำออกแสดง

“O mio babbino caro” (O my dear papa) เป็นหนึ่งในเพลงร้องเดี่ยวแบบอาริยา (Aria) ที่ถือได้ว่ายิ่งใหญ่ที่สุดแห่งศิลปะอุปรากร ขับร้องโดยตัวละครหญิงสาวลอเร็ตตา (Lauretta) เมื่อความตึงเครียดระหว่างพ่อของเธอและครอบครัวของรินุชโช (Rinuccio) ชายที่เธอรักทวีขึ้นสูงสุด เธอกำลังถูกบังคับให้ตัดขาดจากเขา เธอขอร้องให้พ่อมีความเมตตา เห็นใจในความรักของเธอ

บทเพลงคั่นฉาก (Intermezzo) จากองก์ที่ ๓ ของอุปรากร เรื่องมานง เลสโกท์ (Manon Lescaut)

อุปรากรเรื่องมานง เลสโกท์ ของจาโคโม พุซซินิ สร้างขึ้นจากนวนิยายฝรั่งเศสที่ถูกนำไปสร้างเป็นอุปรากร โดยคีตกวีชาวฝรั่งเศสคนดังแห่งศตวรรษที่ ๑๙ อย่างโอแบ (Daniel Auber) และมาสเซอร์เน็ตต์ (Jules Massenet)

มานง เลสโกท์ เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับเชวาลิเยร์ เดส์ กริยู (Chevalier des Grieux) และคนรักของเขาคือ มานง เลสโกท์ (Manon Lescaut) ซึ่งเธอได้ใช้ชีวิตสุรุ่ยสุร่าย ไร้อดความร่ำรวย เหยียดหยามครอบครัว และสังคม ทั้งคู่ไปใช้ชีวิตสุรุ่ยสุร่าย ฟุ่มเฟือยหรูหรา อยู่ด้วยกันที่กรุงปารีส (Paris) และล้างผลาญทรัพย์สินเงินทองจนหมดเกลี้ยง แม้กระนั้น มานง เลสโกท์ ก็ยังคงเสาะหากิจกรรมหนทางใหม่ ๆ ที่จะให้วิถีชีวิตเช่นนี้ของเธอดำรงอยู่ต่อไป ในที่สุดเธอก็สิ้นเนื้อประดาตัวจนต้องไปค้าประเวณีจนถูกจับกุมตัว ทั้งคู่ถูกเนรเทศไปอยู่ดินแดนหลุยเซียนา (Louisiana) อันแห้งแล้ง เธอสิ้นใจตายอย่างหมดแรงในอ้อมกอดของเชวาลิเยร์ เดส์ กริยู

บทเพลงคั่นฉาก “Intermezzo” อยู่ระหว่างองก์ที่ ๒ - องก์ที่ ๓ หลังจากมานงถูกจับกุมตัว บทเพลงนี้ได้สร้างบรรยากาศอันน่าสะพรึงกลัวที่กำลังจะมาถึงในองก์ที่ ๔ บนที่ราบอันแห้งแล้งแห่งหลุยเซียนา ในขณะที่มานงกำลังจะสิ้นใจด้วยภาวะขาดน้ำและอาหาร คู่รักได้ร้องเพลงรักที่เข้มข้นด้วยอารมณ์อันเป็นที่สุด บทเพลงหวานรำลึกถึงช่วงเวลาอันมีความสุขสดชื่นในอดีต (อันนำมาสู่โศกนาฏกรรมในตอนจบ)

บทเพลง “Humming Chorus” จากอุปรากรเรื่อง มาดามบัตเตอร์ฟลาย (Madama Butterfly)

จาโคโม พุซซินิ หลงใหลในละครเวทีเรื่องมาดามบัตเตอร์ฟลาย (Madama Butterfly) ที่สร้างโดยผู้กำกับและนักเขียนบทละครชาวอังกฤษนามว่า เดวิด เบลาสโก (David Belasco) เป็นอันมาก เขาเล็งเห็นถึงศักยภาพในละครโศกนาฏกรรมเรื่องนี้ที่มีการผูกเรื่องข้ามโยงวัฒนธรรมระหว่างโลกตะวันตกและโลกตะวันออก ซึ่งพุซซินิก็เล็งการณ์ไกลไว้ไม่ผิด อุปรากรมาดามบัตเตอร์ฟลายกลายเป็นผลงานที่สร้างชื่อ

เสียงให้เขาเป็นอันมาก เรื่องราวของนายทหารเรือหนุ่มชาวอเมริกันนาม พิงเคอร์ตัน (Pinkerton) ที่เดินทางมาพบกับสาวเกอิชางถึงประเทศ ญี่ปุ่นนามโจโจ้ซัง หรือมาดามบัตเตอร์ฟลายนั่นเอง หลังจากที่จำต้องเดินทางไปราชการทหาร โจโจ้ซังรอดคอยการกลับคืนมาของสามีด้วยความรักอันอบอุ่นและจิตใจอันมั่นคง (เขากลับมาพร้อมภริยาคนใหม่) ก่อนการเดินทางกลับมาของพิงเคอร์ตัน เธอเตรียมจัดเรือนชานบ้านช่องอย่างเรียบร้อยรอดคอยการกลับมาด้วยใจจดจ่อ ระหว่างบรรยากาศการรอในค้ำคินั้น ในบรรยากาศอันสงบ จาโคโม พุซซินิ สร้างบรรยากาศอันชวนติดตามนี้ด้วยบทเพลง “Humming Chorus” ซึ่งให้วงขับร้องประสานเสียงนอกเวที “ฮัม” เสียงร้องแบบไม่มีคำร้อง อันเป็นเสียงเพลงที่เสริมความรู้สึกแห่งการรอดคอยได้ดีเยี่ยมอย่างไม่ต้องอาศัยคำพูดหรือบทร้องใด ๆ เลย

บทเพลง “Nessun Dorma” จากอุปรากรเรื่องตุรันโด (Turandot)

ตุรันโด (Turandot) เป็นอุปรากรเรื่องสุดท้ายในชีวิตของพุซซินิ ที่เขาประพันธ์ค้างคาไว้ไม่จบ จนมีนักเปียโนและนักประพันธ์ดนตรีชาวอิตาลีนามว่า ฟรังโก อัลฟาโน (Franco Alfano) เป็นผู้ประพันธ์ต่อจนเสร็จสมบูรณ์ นำออกแสดงรอบปฐมทัศน์ที่เมืองมิลาน (Milan) ในเดือนเมษายน ค.ศ. ๑๙๒๖ (๒ ปีหลังมรณกรรมของพุซซินิ) เรื่องราวเกี่ยวกับเจ้าชายคาลาฟ (Calaf) ผู้มาตกหลุมรักเจ้าหญิงตุรันโดเมื่อแรกยล แต่เจ้าหญิงก็ตั้งเงื่อนไขอันแสนจะโหดร้ายว่า ชายใดที่ปรารถนาที่จะสมรสกับพระองค์จะต้องทายปริศนาให้ถูกต้องครบทั้ง ๓ ข้อ ใครทายถูกจะได้สมรสกับพระองค์ แต่หากใครทายผิดจะต้องถูกนำตัวไปประหารชีวิต เจ้าชายคาลาฟไม่ยอมฟังคำทัดทานใด ๆ จากบุคคลรอบพระองค์ พระองค์ยอมรับเงื่อนไขนี้ อีกทั้งยังสามารถไขปริศนาถูกต้องครบทั้ง ๓ ข้อ เจ้าหญิงตุรันโดทรงเสียพระทัยเป็นอันมากกับการพลาดทำให้แก่บุรุษนิรนามผู้นี้

เจ้าชายคาลาฟเอาคืนบ้าง ให้โอกาสเจ้าหญิงแก้ตัวด้วยเงื่อนไขว่า หากเจ้าหญิงทายพระนามของพระองค์ถูกต้องก่อนรุ่งเช้า พระองค์จะยินยอมถูกประหาร แต่หากเจ้าหญิงตอบไม่ได้ จะต้องยินยอมสมรสกับพระองค์ตามสัญญาเดิม เจ้าหญิงตุรันโดประกาศทั่วเมืองว่า ภายในคืน

นี้ หากไม่มีใครสามารถมาเฉลยชื่อบุรุษนิรนามผู้นี้ให้ได้ก่อนย่างรุ่ง จะต้องถูกประหารชีวิตกันทั้งเมือง เจ้าชายคาลาฟทรงทราบเรื่องเข้า จึงขับร้องบทเพลง “Nessun Dorma” (อันมีความหมายว่า “ไม่มีใครได้นอน”) ด้วยความเชื่อมั่นว่า พระองค์จะต้องได้สมรสกับเจ้าหญิงตูรินโดแน่อน

ริชาร์ด วากเนอร์

(ค.ศ. ๑๘๑๓-๑๘๘๓)

บทเพลง “เพรสูด นำเข้าสู่องก์ที่ ๓ - มาร์ชแห่งพิธีแต่งงาน”
(Prelude to Act 3 and Wedding March)
จากอุปรากรเรื่องโลเฮินกริน (Lohengrin)

ริชาร์ด วากเนอร์ (Richard Wagner) ประพันธ์อุปรากรเรื่อง โลเฮินกริน (Lohengrin) โดยใช้เวลาในช่วงปีท้าย ๆ ในขณะที่ยังดำรงตำแหน่งคาเปิลไมซ์เตอร์ (Kapellmeister = ผู้อำนวยการดนตรี) แห่งโรงอุปรากรในเมืองเดรสเดิน (Dresden) เนื้อเรื่องเกี่ยวกับเหตุการณ์ในยุคกลาง (Middle Ages) เรื่องราวของอัศวินผู้กล้าและการทรยศที่ตรงกันข้ามกับจิตวิญญาณอันบริสุทธิ์และการต่อสู้กับความชั่วร้ายทางโลก อีกทั้งการใช้เล่ห์เพทุบายต่าง ๆ นานา อุปรากรเรื่องนี้ถือเป็นอุปรากรโรแมนติก (Romantic Opera) ในความหมายที่เหมาะสมจะครบถ้วนที่สุดสร้างขึ้นจากเรื่องราวแนวความรักและการผจญภัย อันเป็นตำนานแห่งศตวรรษที่ ๑๓ ของอัศวินโลเฮินกริน เขาเป็นอัศวินแห่งจอกอันศักดิ์สิทธิ์ผู้ลงเรือที่ลากจูงโดยฝูงหงส์ เพื่อที่จะช่วยเหลือหญิงสาวนามว่าเอลซา

(Elsa) ซึ่งเธอจะต้องไม่ไถ่ถามถึงชื่อของเขา

ในเหตุการณ์จลาจลทางการเมืองในปี ค.ศ. ๑๘๔๘ วากเนอร์เลือก ยืนอยู่ข้างมวลชนปฏิวัติ แต่การปฏิวัติกลับประสบความสำเร็จ และความล้มเหลว และเมื่อทหารปรัสเซีย (Prussia) กลับเข้ามาควบคุมสถานการณ์ในเมืองได้อีกในปีถัดมา วากเนอร์จึงต้องหลบหนีลี้ภัย ในตอนแรกเขาไปอยู่ใต้เงาเงา คัมภีร์ของฟรานซ์ ลิซท์ (Franz Liszt) ณ เมืองไวมาร์ (Weimar) จากนั้นจึงใช้หนังสือเดินทางปลอมเดินทางต่อไปยังสวิตเซอร์แลนด์ ณ ที่นั่น วากเนอร์ได้ประพันธ์อุปรากรโลเฮินกรินต่อจนจบ และอุทิศให้แก่ฟรานซ์ ลิซท์ ผู้นำออกแสดงเป็นครั้งแรกที่ไวมาร์ ในปี ค.ศ. ๑๘๕๐ ในขณะที่ วากเนอร์ยังอยู่ในช่วงเวลาที่ต้องลี้ภัย

บทเพลง “เพรลูด” นำเข้าสู่องก์ที่ ๓ (Prelude to Act 3) อัน ปิติรื่นเริง เจิดจ้า เป็นอีกตัวอย่างหนึ่งที่แสดงออกถึงทักษะการเขียน ดนตรีอันชำนาญคล่องมือของริคาร์ด วากเนอร์ ด้วยการเขียนแนวทำนอง ดนตรีให้กลุ่มเครื่องลมทองเหลือง (แตร) อันเจิดจ้าทะลุทะลวงผ่านกลุ่ม เครื่องสายที่บรรเลงก่อกระแสพายุอันบ้าคลั่ง บทเพลงนี้ใช้เปิดนำเข้าสู่ พิธีสมรสของโลเฮินกรินและเอลซา ติดตามมาด้วยเพลง “มาร์ชแห่งพิธี แต่งงาน” อันนุ่มนวลสง่างามเป็นที่รู้จักโด่งดังทั่วโลก

วินเซนโซ เบลลิ้นิ

(ค.ศ. ๑๘๐๑-๑๘๓๕)

อุปรากร "Ah! Non credea mirarti" จากอุปรากรเรื่อง ลา ซอนนัมบุลา (La Sonnambula)

ลา ซอนนัมบุลา (La Sonnambula) หรืออาจหมายความว่า คนเดินละเมอในขณะนอนหลับ (Sleepwalker) เป็นผลงานการประพันธ์ของนักแต่งอุปรากรอิตาลีคนสำคัญแห่งศตวรรษที่ ๑๙ วินเซนโซ เบลลิ้นิ (Vincenzo Bellini) ซึ่งอายุสั้น แม้ผลงานอาจจะไม่มากด้วยปริมาณ หากแต่ผลงานชิ้นเอกของเขายังคงได้รับการกล่าวขวัญถึงเป็นอย่างดีจนในทุกวันนี้ ลีลาการเขียนแนวทำนองเพลงของเขาโดดเด่นมากในเรื่องความไพเราะของแนวทำนองแบบเพลงร้องที่เหมาะสมแก่การแสดงออกทางพลังอารมณ์ในลักษณะที่เรียกว่า เบล คานโต (bel canto) อันได้รับความนิยมสูงสุดในศตวรรษที่ ๑๙ ลา ซอนนัมบุลา เป็นอุปรากรขนาดความยาว ๒ องก์จบ เขียนบทโดยเฟลิเซ โรมานี (Felice Romani) นำออกแสดงครั้งแรกในปี ค.ศ. ๑๘๓๑

เรื่องราวเกี่ยวกับลิซา (Lisa) สาวเจ้าของโรงแรมที่ไปหลงรักเอลวิโน (Elvino) เกษตรกรผู้มั่งคั่ง เธอแอบอิจฉาการแต่งงานของเอลวิโนกับอามินา (Amina) สาวน้อยยลูกกำพร้า ในขณะที่เตรียมงานแต่งงานในหมู่บ้านรูโดลโฟ (Rudolfo) ท่านขุนนางหนุ่มผู้มั่งคั่ง เดินทางผ่านหมู่บ้านพอดีได้ยินเรื่องราวของขวัญในหมู่บ้าน คือผีชุดขาวที่ออกเดินในหมู่บ้านยามค่ำคืน เขาเข้าไปพักยังโรงแรมของลิซา เพื่ออยากเห็นผีชุดขาว รูโดลโฟ

เกี่ยวพาราสิลีซา ซึ่งเธอก็พอใจมาก และแล้วทั้งคู่ก็ต้องตกใจ เพราะอามินา ใส่ชุดขาวเดินละเมอออกมาไกลถึงโรงแรมของลีซา แล้วเข้าไปยังห้องพักของรูดอล์ฟ ทั้งคู่รีบช่วยกันจับอามินาไปนอนบนเตียงโซฟาของรูดอล์ฟ เขารีบออกจากห้องนั้น ในขณะที่ลีซาฉวยโอกาสรีบวิ่งไปฟ้องเอลวิโน คู่หมั้นของเธอ เอลวิโนวิ่งมาตามตัวอามินากลับด้วยความโกรธแค้น ไม่ฟังเหตุผลใด ๆ และยกเลิกการแต่งงาน แล้วเปลี่ยนใจจะไปแต่งงานกับลีซาแทน ชาวบ้านช่วยกันไปขอคำอธิบายยืนยันจากรูดอล์ฟ เขายืนยันการอธิบายถึงความบริสุทธิ์ของอามินาและอธิบายถึงอาการออกเดินละเมอขณะนอนหลับ

วันต่อมา ทุก ๆ คนก็ต้องฉงน เมื่อพบว่าอามินาในชุดขาวเดินละเมอออกนอกหน้าต่าง ใต้ไม้คานโรงสีอันสูงลิบอย่างน่าหวาดเสียว ปากก็ละเมอพร่ำเพื่อถึงความรักที่มีต่อเอลวิโนและความโชคร้ายที่ต้องมาสูญเสียคนรักไป จนไม่อาจทนอยู่ต่อไปได้ ชาวบ้านทุก ๆ คนรวมถึงเอลวิโนเฝ้าลุ้นไม่ให้เธอได้รับอันตราย เธอเดินลงสู่ที่ราบอย่างปลอดภัยในขณะที่ยังหลับสนิท เอลวิโนจึงรู้ซึ่งถึงความจริงและประจักษ์ในความรักของเธอ เขาปลุกเธอให้ตื่นขึ้น คุณเขาลงเบี่ยงหน้าเธออย่างสำนึกผิดและมอบแหวนแต่งงานกลับคืนให้เธอ

บทเพลง “Ah! Non credea mirarti” คือบทเพลงที่อามินาละเมอร้องขณะเดินอยู่บนหลังคาโรงสี คร่ำครวญถึงความเสียใจที่ต้องมาสูญเสียคนที่เธอรัก

คำบรรยายบทเพลงภาษาไทย โดย บวรพงศ์ ศุภโสภณ

Giuseppe Verdi (1813-1901)

Born in a small village in northern Italy, Giuseppe Verdi became the most prominent Italian composer of the nineteenth century. Primarily a composer of works for the stage, Verdi completed twenty-six operas during his lifetime. The first of these operas, *Oberto, conte di San Bonifacio*, was staged at Milan's renowned La Scala in 1839. The success of this opera led to more commissions and Verdi would keep composing operas throughout his career, all the way until the 1890s. His operas were distinctive for their simple, direct melodies, which contrasted the more excessive style of French opera and helped to build a wide following and admiration among audiences. Verdi's dramas also frequently focused on human elements and realism, which in turn set them apart from the often symbolist, mythological focus of German opera. Verdi had substantial training in harmony and counterpoint, and repeatedly advised young Italian composers to study the contrapuntal style of their predecessors in lieu of the more fashionable nineteenth-century symphonic style. His works include some of the most famous and well-loved operas of the nineteenth century, including *Rigoletto* (1851), *La traviata* (1853), *Aida* (1871), and *Otello* (1887).

***Nabucco*, Overture, "Gli arredi festivi", "Va, pensiero"**

In 1840, when Verdi's career as a composer had just begun, he would go through one of the most arduous periods of his life. In a brutally short period, his wife and two infant children all passed away, causing him to consider giving up composing, but Bartolomeo Merelli, director of La Scala, tried to persuade him to keep working. Upon receiving the libretto for the opera *Nabucco*, he sent it to Verdi, who flatly refused. Merelli did not give up, and slipped the libretto into Verdi's bag. Though Verdi was in deep sorrow, the story of *Nabucco* apparently inspired him. Verdi would later say that "with *Nabucco* my career can be said to have begun".

Nabucco is an opera inspired by the Old Testament of the Christian bible. It tells the story of the Israelites, who fought a losing battle with Babylonia and became slaves of Nabuchadnezzar (Nabucco). This story had parallels with political events of the time, as at that time many Italian cities were under the control of other European countries. The success of *Nabucco* is probably at least in part due to its adopted meaning as a symbol of the Italian desire for freedom and independence.

Verdi's overture hits on many of the most memorable moments from *Nabucco*, skillfully juxtaposing a variety of moods, from its stately opening to its stormy transitional sections and finally to a number of gentle melodies. "Gli arredi festivi" ("The festive furnishings") is a chorus from early in the opera in which the Israelites pray as the Babylonian army advances on their city. "Va, pensiero, sull'ali dorate" ("Go, thought, on wings of gold") is perhaps the most famous chorus from this opera, one which resonated so much with Italian citizens that it has become almost a sort of second national anthem. Upon Verdi's death in 1901, bystanders following his funeral procession in the streets of Milan started spontaneous choruses of "Va, pensiero".

I Vespri Siciliani, Overture

On the heels of his mid-career successes *Rigoletto*, *Il trovatore*, and *La traviata*, Verdi penned the 1855 opera *Les vêpres siciliennes*, whose French title reflected the fact that it was written for the Paris Opera. The opera is loosely based on the true story of the "Sicilian Vespers", a name given to the uprising of the Sicilians against their French colonizers in 1282. After its premiere, Verdi realized that the French language made it difficult to evoke the opera's setting in Sicily, so he quickly created an Italian version called *I Vespri Siciliani*, which is now the more frequently performed of the two versions. While certainly not Verdi's most well-known opera, *I Vespri Siciliani* demonstrated his ability to write in the Rossini-inspired style of grand opera (a genre generally noted for its lavish design and stage effects, often featuring plots that center

on historical events). Verdi's first English-language biographer Francis Toye wrote that "Undoubtedly the best thing about the opera is the overture, perhaps the most successful written by the composer, which is both vigorous and ingenious". Roughly nine minutes in length, its melodies evocatively set the atmosphere of the drama to come, while not necessarily focusing on specific events within the opera.

***Aida*, Triumphal March and Ballet**

Set in Egypt (though not specifying a time period), Verdi's opera *Aida* was commissioned for the opening of the Khedivial Opera House in Cairo in 1871. The general story of the opera is that the Egyptians have captured and enslaved an Ethiopian princess named Aida. An Egyptian military commander, Radamès, falls in love with her and subsequently struggles to choose between love and loyalty to the Pharaoh. Meanwhile, the Pharaoh's daughter Amneris has fallen in love with Radamès, but he does not return her feelings. Perhaps the best known "triumphal march" in all of Western opera is the one Verdi composed for *Aida*. This music, which became so popular that it is frequently performed as a separate orchestral concert piece, comes from the opera's second act, when Radamès leads his Egyptian army on its return following their victory over the Ethiopians. This scene, which features a grand ballet following the triumphal march, provides an opportunity for opera directors to create elaborate sets and choreography typical of late 19th-century grand opera.

Antonín Dvořák **(1841-1904)**

Rusalka, "Mesicku na nebi hlubokém"

Although he in some respects followed in the footsteps of his fellow countryman Bedřich Smetana, the Czech composer Antonín Dvořák (1841-1904) achieved international fame exceeding that of his predecessor. In contrast to the frequent polemics of the nineteenth century, Dvořák's style could neither be labeled as conservative nor radical. He drew from a wide variety of influences, including Czech folk music, American idioms, and many Western classical and romantic traditions. Dvořák's success as a composer owes no small debt of gratitude to his close friend Johannes Brahms. While applying in the 1870s for an Austrian state stipend, his compositions caught the attention of Brahms, who was one of the judges. Brahms praised and promoted Dvořák's music, helping him secure publication of his pieces through the German publisher Fritz Simrock. From 1892-1895, Dvořák directed the National Conservatory of Music in America, which led to his music gaining an even wider international audience. Though he was at times homesick, Dvořák produced some of his most famous compositions during his stay in America, including his Ninth Symphony ("From the New World") and his Cello Concerto in B Minor – both of which have been performed by the Thailand Philharmonic Orchestra in recent seasons – as well as his String Quartets in F Major and E-flat Major. In all, Dvořák was a rare composer who was not only fluent in a "nationalist" idiom, but was equally skilled in many of the traditional genres of Western Classical music, such as symphonies, chamber music, operas, and concertos.

The turn of the twentieth century witnessed the rise of *verismo* (realism) in opera, which focuses on accurate depictions of the world, brought most vividly to life in the works of Giacomo Puccini. *Rusalka*, which Antonín Dvořák wrote in 1900, instead looked back to the literary sagas of Bohemia, however. The story

of *Rusalka*, a water nymph who fell in love with a young man and wished to become human, reflects the Romantic aesthetic in many ways, in its nationalist ideology, and in its departure from realism and return to stories of love and personal sacrifice. The song “Mesicku na nebi hlubokém” (Song to the Moon) beautifully reflects the love of Rusalka. He prays to the moon to tell his lover that he misses her and is waiting for her (though the moon eventually disappears at the end of the song). The music begins with the harp and orchestra presenting a gorgeous melody that evokes a lover’s trance and seems to suspend time.

Gaetano Donizetti **(1797-1848)**

Giuseppe Verdi’s legacy as a composer owes a debt to Gaetano Donizetti, who was one of the standard-bearers of the “bel canto” (beautiful singing) style in Italian opera in the early nineteenth century. Early in his career, Donizetti emulated the style of Gioachino Rossini (whose influence on opera of the time was so great that young composers almost couldn’t help but imitate him if they wanted to get their works performed in public), but quickly developed his own idiomatic style, becoming especially well-known for the sense of drama in his operas, a quality which would undoubtedly influence Verdi. William Ashbrook notes that Donizetti was unique among opera composers of his generation for the fact that he selected his own dramatic subjects and was closely involved in the development of the librettos. As his fame increased, Donizetti moved from Italy to Paris, a place where he had greater freedom from censorship. While he did not settle in Paris permanently, his stay there produced perhaps his most highly regarded opera, *Lucia di Lammermoor*.

***L'elisir d'amore*, "Una furtiva lagrima"**

"Una furtiva lagrima" ("A furtive tear") is a technically-demanding and expressive tenor aria from Donizetti's comic opera *L'elisir d'amore* ("The Elixir of Love"). Rapidly written in a six-week period in 1831, *L'elisir d'amore* turned out to be one of Donizetti's most famous operas, and was one of the most frequently performed in all of Italy in the mid-1800s. In an opera which largely centers on fake potions and feigned emotions, Donizetti invests this aria with genuine anguish. The aria is sung by Nemorino, who loves Adina, but she is not interested in an innocent, rustic man such as him. To win her heart, he buys a love potion with all the money he has in his pocket. The "potion" is actually a cheap red wine sold by a traveling swindler, but when Nemorino sees Adina weeping, he assumes the potion has worked and she has fallen in love with him.

***Don Pasquale*, "Cavatina di Norina"**

Don Pasquale (1842) is arguably Donizetti's most famous and most frequently performed opera. According to William Ashbrook, the composer apparently bragged that he wrote the opera in eleven days, although Ashbrook posits that while it seems likely Donizetti completed a sketch of the work in this amount of time, he probably actually spent about three months composing the opera in total. While it may initially seem surprising that Donizetti turned to writing a comic opera at this late juncture in his career, Ashbrook notes that "psychologically they seemed to provide him with a needed relief from the tragic plots that occupied so much of his time". Norina, the character who sings this cavatina (a term generally applied to a short, simple song – one that forgoes the showiness of arias) is a young widow. The plot establishes that while she is known for her impatience, she is also a genuinely sincere person. Norina's cavatina, which begins the second scene of Act I, is in two parts – comparing, in Ashbrook's words, "the old-fashioned world of romances, with their artificial diction and

situations, with the outlook of a resolute woman who understands the uses of charm”.

Giacomo Puccini **(1858-1924)**

Giacomo Puccini can rightly be said to have become the standard-bearer of Italian opera following the death of Giuseppe Verdi in 1901. By that time, Puccini had already produced such operatic classics as *La Boheme* (1896) and *Tosca* (1900), and he would go on to also compose such audience favorites as *Madama Butterfly* (1904) and *Turandot* (1924). The libretto of Puccini's early opera *Edgar* was a significant factor in its public failure, however. Puccini therefore became very selective in his choice of subject matter for new operas – in fact, he became so closely involved in the process of writing librettos that his publisher, Casa Ricordi, was frequently required to mediate disputes between the composer and his librettists. After starting his career by writing Romantically-influenced operas, he would eventually become one of the main exponents of the “verismo” style. Despite its immense popularity among audiences, Puccini's music was long neglected by critics. Julian Budden writes that “for many years he remained a victim of his own popularity”, but attempts to explain this paradox by noting that “music that appeals immediately to a public becomes subject to bad imitation, which can cast a murky shadow over the original”.

***Gianni Schicchi*, “O mio babbino caro”**

“O mio babbino caro” (“Oh my dear Papa”) is a famous soprano aria from Puccini's 1918 opera *Gianni Schicchi*, which is a one-act comic opera based on an incident mentioned in Dante's *Divine Comedy*. This aria is sung by 21-year-old Lauretta after tensions between her father and the family of the young man she loves have reached a breaking point that threatens to separate them. The aria provides an interlude within the atmosphere of jealousy

and feuding in medieval Florence that is the main focus of the opera. This aria's popularity is such that Dame Joan Hammond's 1969 recording sold over a million copies. Although brief, the aria is highly demanding technically and is thus often used as an encore piece.

Manon Lescaut, Intermezzo from Act III

In 1893, Puccini's career was at a crossroads. The public failure of the opera *Edgar* threatened to cost Puccini his contract with Casa Ricordi. Accordingly, Puccini announced that he was going to write his own libretto so that "no fool of a librettist" could spoil it. Fortunately for him, *Manon Lescaut* turned out to be what Stanley Sadie calls "Puccini's first and only uncontested triumph, acclaimed by critics and public alike". His publisher was initially reluctant because Jules Massenet had just released a successful opera, *Manon* (1884), on the same subject not even a decade earlier. Puccini was undaunted, however, proclaiming that "Manon is a heroine I believe in and therefore she cannot fail to win the hearts of the public. Why shouldn't there be two operas about Manon? ... Massenet feels it as a Frenchman, with powder and minuets. I shall feel it as an Italian, with a desperate passion."

In Act I, the nobleman Renato Des Grieux has just met Manon and fallen in love with her. Manon is called away by her brother and leaves, but promises to return. Between Acts II and III of the opera, the scene changes dramatically. Rather than trying to depict the actions of the scene change, Puccini inserted a five-minute intermezzo that musically helps fill in some of the gaps. Much of the intermezzo's lush melodic material is drawn from Manon and Des Grieux's extended duet from Act II, which focuses on the opposing notions of blame and forgiveness.

Madama Butterfly, "Humming Chorus"

In 1900, while in London, Puccini became enthralled by a play by David Belasco called *Madame Butterfly: A Tragedy of Japan*. In the

play, "Butterfly", a Japanese geisha, is abandoned by her American naval officer husband, Pinkerton, and silently awaits his return. Puccini immediately grasped the operatic potential in the play's doomed love story and clash of cultures, and set out to turn the story into his next opera. In the opera, Puccini turned Butterfly's silent vigil into the "Coro a bocca chiusa" or "Humming Chorus". This moment when Butterfly quietly waits for Pinkerton is one of the most compelling in the opera, allowing the audience to glimpse Butterfly's quiet optimism before the arrival of Pinkerton and his new wife dramatically extinguishes her hope. Here Puccini achieves the emotional impact of this moment through a gorgeous wordless melody sung by an offstage chorus.

***Turandot*, "Nessun dorma"**

Puccini's final opera, *Turandot*, was actually unfinished at the time of his death in 1924. It was subsequently finished by the Italian composer and pianist Franco Alfano and premiered in 1926. Based on one of the seven stories from the epic *Haft Peykar* (The Seven Beauties), a work of 12th-century Persian poet Nizami, the opera is set in China. Prince Calaf, who falls in love with the cruel Princess Turandot, has to solve three riddles in order to get permission to marry her, and any wrong answer will result in death. Calaf passes the test, but Turandot still refuses to marry him. He offers her an alternative: if she is able to learn his name before dawn the next day, then she can execute him, but if not, she must marry him. The tenor aria "Nessun dorma" (None shall sleep) comes from the opera's final act (in Alfano's version), and shows Calaf's confidence that he will prevail as he sings "Vanish, o night! Fade, you stars! Fade, you stars! At dawn, I will win! I will win! I will win!" This aria became a popular phenomenon in 1990 when Luciano Pavarotti's 1972 recording of it was used as the theme song of BBC television's coverage of the FIFA World Cup in Italy. Pavarotti then reprised the aria during the first "Three Tenors concert" on the eve of the 1990 World Cup final. The album from the concert achieved triple platinum status and went on to outsell all other classical music recordings worldwide that year.

Richard Wagner **(1813-1883)**

***Lohengrin*, Prelude to Act 3, Wedding March**

Few composers in the history of Western music represent a more striking contrast between the sublime highs and objectionable lows than Richard Wagner (1813-1883). His contributions to music, especially the genre of opera, are unquestioned. His concept of *Gesamtkunstwerk* (total art work) was a visionary alliance of music, poetry, visual art, and dance that has influenced countless composers after him. Wagner's operas are also celebrated for their innovative use of leitmotifs, which are themes or motives uniquely identifying a certain character or emotion (the styles of many modern film composers are highly predicated on this technique). Wagner's *Tristan und Isolde*, which premiered in 1865, also opened the door to worlds of chromatic harmony never before heard in Western music – the natural development (in his estimation) of what Beethoven had begun roughly 40-50 years prior. His monumental *Ring* cycle (*Das Rheingold*, *Die Walküre*, *Siegfried*, and *Götterdämmerung*) is also revolutionary for the cyclical connections it introduces between its four operas.

For all of his artistic triumphs, however, Wagner remains to this day a highly divisive figure due to his repugnant views on "racial purity" which he published unapologetically during his lifetime. (In one especially blatant example, Wagner's racially-based 1850 condemnation so damaged the reception of Felix Mendelssohn's music that Mendelssohn's public image has only recently been truly rehabilitated.) Even in the present day, a great deal of backlash over his political views remains – few recent orchestral performances have attracted as much controversy as Daniel Barenboim's attempt to program Wagner's music on concerts of the Israeli Philharmonic, in spite of Barenboim's belief that the performances would help to heal old wounds rather than stoke them. In all, Wagner represents perhaps the most quintessential case study in Western classical music of whether or not audiences are willing to separate the man from the music, as it were.

As in the majority of Wagner's operas, *Lohengrin* is based on medieval poetry, in this case an epic poem from around 1280. In constructing the libretto, however, Wagner continually stressed his desire to return to a "folk" style reminiscent of the fairy tales of Jacob and Wilhelm Grimm. By his standards, the opera was written quite quickly, from a first complete draft in 1846 to its eventual completion in 1848. Set in tenth-century Antwerp, the opera chronicles the tale of a mysterious knight sent by God to unite a divided people and rescue Elsa, an innocent noblewoman falsely accused of murder. There is a catch, however: the people must follow him without knowing his identity. Elsa must in particular never ask Lohengrin about his name, heritage, or origin. Conspirators attempt to undermine Elsa's faith in her rescuer, to create doubt among the people, and to force Lohengrin to leave.

The Prelude to Act 3 of the opera is frequently performed separately as an orchestral concert piece. The music is highly energetic and colorful, serving as a classic example of Wagner's ability to maximize every part of the orchestra. Little needs to be said about the ubiquitous Wedding March, which became arguably Wagner's most famous tune (and perhaps one of the most recognized tunes from all of Western opera).

Vincenzo Bellini **(1801-1835)**

***La Sonnambula*, "Ah! Non credea mirarti"**

La Sonnambula ("The Sleepwalker") is a semi-serious opera with music set in the bel canto tradition by Vincenzo Bellini (1801-1835). In his short life, Bellini became highly renowned for his uncanny ability to write long, flowing melodies. Bellini's melodic style also greatly influenced other composers, such as Giuseppe Verdi, Richard Wagner, Franz Liszt and Frédéric Chopin. In Act I of *La Sonnambula*, the inhabitants of a small Swiss village are

celebrating the forthcoming marriage of the orphan Amina and the wealthy farmer Elvino. The feudal lord Rodolfo, who is returning home after the death of his father, arrives to stay at the inn, where he flirts with Lisa, the hostess. Suddenly a window opens, through which enters Amina. Lisa, jealous of Amina and her engagement to Elvino, hurries off to tell him of his fiancée's apparent tryst with Rodolfo. Rodolfo realizes that Amina is sleepwalking and, moved by her somnambulistic declaration of love, he leaves her on his couch. Lisa and Elvino arrive to denounce Amina as an adulteress, however, at which point Elvino calls off the wedding. In the Act II aria "Ah! Non credea mirarti", Amina prays for Elvino while sleepwalking and then sings her sorrow. She wistfully remembers the engagement ring that he took from her when he believed she was unfaithful to him.

Program notes written by Dr. Kyle Fyr

Thailand Philharmonic Choir

The Thailand Philharmonic Choir, founded in 2017, is comprised of fifty professional and skilled amateur singers of who wish to sing challenging the choral works of the symphonic repertoire. Its many collaborations with the Thailand Philharmonic Orchestra include a performance of Mascagni's Cavalleria Rusticana conducted by Alfonso Scarano, Camina Burana conducted by Gudni Emilsson, Narong Prangcharoen's Poem Ayutthaya conducted by Delta David Gier, Mahler's Symphony No. 2 led by Alfonso Scarano, and the music of the great video game series Final Fantasy conducted by Arnie Roth.

Choirs of College of Music, Mahidol University

The Choir has annual auditions to select students of College of Music, Mahidol University for undergraduate level, Symphonic Choir, Men's Choir, Chamber Choir. Each choir is comprised of about 40 members. There are regular concert: concerts during the semester, concerts outside of the university. The choir has had put together an exceptional choral repertoire which cover different musical styles. The choir has also performed with Thailand Philharmonic Orchestra in the performance of large-scale choral works such as Mahler's Symphony No.2, 3, Carl Orff's Carmina Burana, Beethoven's Choral Fantasy, Beethoven's Symphony No.9, Mozart's Requiem, Faure's Requiem, Verdi Requiem and Mascagni's Cavalleria Rusticana.

Rit Subsomboon **Choirmaster**

Rit began his musical training when he was eight year-old. He started his piano lessons Chen Siu May. From the age of fifteen, he had been studying with Aj. Kesorn Jittawait. A seasoned chorister, he was trained in Bangkok Christian College Boy's choir and had many opportunities to perform in local and international stages.

His musical activities and performances were really started when he won the Bangkok Frederic Chopin Piano Competition in 2005 where he was also awarded special prizes for the best performance of Nocturne and Polonaise. He has also performed a piano recital in public for "H.R.H. Princess Maha Chakri Sirindhorn Charity Fund" and Bangkok Chopin Society.

In June 2006, he was invited to perform in the Chopin Festival in Busko, Poland. He had the opportunity to participate in master classes conducted by Professor Barbara Hesse-Bukowska. In July 2011, he was selected to participate in the master class "Understanding Chopin" held by National Institute of Frederic Chopin in Poland, having lessons with Professor Katarzyna Popowa-Zydroń in Radziejowice, Poland.

Later in 2011, Rit suffered a hand injury which caused neurological damage and finally brought about a focal dystonia. Through his research, he is gradually recovering and able to perform on stage as an amateur pianist. Rit is the first Thai pianist accepted to join the prestigious International Frederic Chopin Piano Competition for Amateur Pianist held in 2021, Warsaw, Poland. He was among the 16 Semi finalists from more than 100 applicants.

Rit earned a Bachelor of Business Administration from Assumption University, Thailand in 2007, a Master of Arts in Theology from Christian University, Thailand in 2011 and a Doctor of Philosophy in Music Education from the College of Music, Mahidol University, Thailand in 2017.

Rit is a full-time instructor of Choral Conducting and choir director at the Conducting Department, College of Music, Mahidol University. Since April, 2012, he has led Mahidol University Choir won international prizes from many prestigious choral competition in Europe; the 1st grade diploma in mixed youth choir category, second prize in spiritual music category from Moscow International Children and Youth Choral Festival in 2012, two silver medals from Mixed Youth Choir category and Spiritual, a capella category from Slovakia Cantat in 2013, Gold Medals in mixed youth choir category and Gospel category from Kaunas Cantat in 2016, Silver Diploma in Gospel category and First Prize winner in sacral music category from Mundus Cantat, Sopot, Poland in 2016, two silver medals in mixed chamber choir category and sacred music category from Harmonie Festival, Limburg, Germany, two gold medals and grand prize from Festival of Songs held in Olomouc, Czech Republic., Bronze Medal from International Choral Competition in Miltenberg, Germany, Gold Medals from International Choir festival in Bali Indonesia and Orientale Concentus, Singapore.

CHOIR PARTICIPANTS

(LISTED ALPHABETICALLY BY FIRST NAME)

Soprano

Alisara Arial †
Aphisara Changsalak *
Attisaya Akkaramas *
Beny khing *
Chanakan Amarangkun †
Dhammasorn Samranphan *
Emma Rose Atman *
Fatima Dechawaleekul *
Jitarporn Yomwan *
Kamolporn Suntanakorn *
Krittiya Srisuwan †
Lam Xin Yin *
Lim Sin Mei †
Maria Adinda *
Napasorn Sripan *
Natasha Pirom *
Natjaya Kongpoolperm *
Nattasha Panarat *
Numpetch Meeitsara *
Nutchai Phornnaruphat *
Ornpreeya Ariyaratnahirun *
Pannaporn Mingmitthaikul *
Pariyachart Sitthidamrongkarn †
Patcharamon Choopiban *
Patt Pinkulbut *
Phatsacha Tienkingkoea *
Pichamon Mookmaneeekun †
Pitchapa Chanaphan *
Ploychompoo Termvanich *
Pontaree Nontarak *
Potjana Reungrongrat †
Praewploy Sukwattanasinitt *
Punyanuch Wattanawinin †
Pureekarn Saengwong *
Satinee Anwrungrueng *
Thawanhathai Maneelerdudom *
Thitirak Luanratanakorn *
Thunchanok Kaewmanee *
Thuradee Areerob Kantapasara †
Waranthorn Charoensillapawan *
Warissara Trakoolamnee *
Wariya Wattanavarun *
Yanika Yamyuean †
Yinuo Niu †
Yuxin Bao †

Alto

Apisorn Donnue *
Boonyada Boonjuang *
Buaboon boonyakiat *
Chanisara Paisarnduangjan *
Chatrawin chetariyawipa *
Isariya Boonsombut *
Jinnapat Hiruncharrukorn *
Jitsupa Petchmark *
Kantalax Virabutr *
Meena Suksawat *
Monchita Trakultechadej *
Napat Ruangwaitaya *
Nichakarn Pornputtapitak *
Nimmita Tarasuwan *
Nunnapat Pipattanakarn *
Palasiri Jaowanaridhi *
Pariyakorn Tankanarat *
Patcharaporn Srivorapan *
Phannakorn Nupui *
Pimchanok Ngamboonsawat *
Sineenath Poosilpa *
Thamonwan Chooklin *
Thanaya Thanamongkolrit *
Wasunthara silanulom *
Wethaka Wasurat *
Yishi Zhong *
Yun Shan Lee *

Tenor

Aditep Khanyoo †
Alric Samuel Godfrey *
Ammarin Chanwattanasin *
Aphiwich Laohabutr *
Chayanon Wattanagul *
Cheok Qi Hong *
Inthipat Pholmoon *
Jirathanut Limtragooltongchai *
Jorn Yasavudhi †
Kasidet Meebun *
Kittapas Paripattarakul *
Korawat Boonyakitombat *
Kunakorn Upatham *
Nattapong Sangnori *
Nattawee Muangsin *
Panu Cheerasiri *

Panupong Khonson *
Poomin Huansuriya *
Ratchaphon Siripokakit *
Sedhawit Damrongmanee *
Sivarak Puangsaeng *
Smithi Prathumthong *
Supphanat Lamache *
Suranyu Heamanil *
Tayana Tavibunyakon *
Thanakrit Amornwetsanti *
Varis Wangmuang *
Yosavaris Phanak *

Wiran Witcharnworawich *
Wongsathorn Narumit †
Yichao Liu *

† Thailand Phil Choir
* College of Music,
Mahidol University Choir

Bass

Chantat Neill Knight †
Jadsadakorn Chuayboonya *
Jatuphol Nuanjan †
Kanteera Senakao *
Kasidith Charoensupachokul *
Keattisak Phonchan *
Nachapol Pongthai *
Napat Siriritkai *
Nasaran Tansuwanna *
Natchapon Techaumnuywit *
Nitisin Saenkhamkao *
Pannawich Hongchananun *
Panuvitch Kongkham *
Parunyou Teerawan *
Pesol Nuamkhayan *
Phanithan Juangkruat *
Phutip Kamolprempiya *
Pitipat Chitchulanon *
Pol Tachakerdkamol *
Prachayakorn - Yata *
Puri Tangbovonpechet *
Sirawit Kittiboonyatiwakorn *
Sonphon Thamrongthanakij *
Suppasawat Saengsam-ang *
Tanaphan Polrob *
Tapanon Borvornvanitchapong *
Thanawat Silanon *
Treetep Bumrungrsil *

วงดุริยางค์ฟิลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทย

วงดุริยางค์ฟิลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทย ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นวงดนตรีที่ดำเนินงานอย่างมืออาชีพ ซึ่งได้ก้าวเข้ามามีบทบาททางด้านดนตรีคลาสสิกในสังคมไทย โดยมุ่งเน้นที่จะพัฒนาศักยภาพของนักดนตรี เผยแพร่และยกระดับดนตรีคลาสสิกของไทยให้สามารถเข้าสู่ระดับนานาชาติได้ วงดุริยางค์ฟิลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทยเป็นวงดนตรีอาชีพที่ได้รับเสียงชื่นชมและความประทับใจจากความมุ่งมั่นในการแสดงบทเพลงคลาสสิกชิ้นเอกสำหรับวงออร์เคสตรา ในขณะเดียวกันก็นำเสนอบทเพลงไทยเดิมที่เรียบเรียงขึ้นเพื่อบรรเลงด้วยวงออร์เคสตรา รวมทั้งการแสดงบทเพลงที่สร้างสรรค์ขึ้นใหม่จากนักประพันธ์เพลงชาวไทย

วงดุริยางค์ฟิลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทยแสดงประจำอยู่ที่หอแสดงดนตรีมหิดลสิทธาคาร (Prince Mahidol Hall) มหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา เป็นหอแสดงดนตรีชั้นนำที่รองรับผู้ฟังได้ถึง ๒,๐๐๐ ที่นั่ง ล้อมรอบด้วยพื้นที่สีเขียว มีประติมากรรมตั้งอยู่ในสวนที่เงียบสงบ ห่างไกลจากความวุ่นวายของตัวเมือง ซึ่งวงดุริยางค์ฟิลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทยได้จัดการแสดงคอนเสิร์ตภายในหอแสดงแห่งนี้มากกว่า ๖๐ ครั้งต่อปี และยังได้แสดงคอนเสิร์ตพิเศษนอกสถานที่ในกรุงเทพมหานคร อย่างสม่ำเสมอ

การเดินทางไปแสดงในระดับนานาชาติของวงดุริยางค์ฟิลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทย เกิดขึ้นครั้งแรกในเดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ เมื่อสมาคมวงดุริยางค์แห่งประเทศไทยญี่ปุ่น (Japanese Association of Orchestras) ได้เชิญให้เข้าร่วมแสดงในงานเทศกาลวงออร์เคสตราแห่งเอเชีย (Asian

Orchestra Festival) จัดขึ้นที่ศูนย์แสดงคอนเสิร์ตโตเกียวโอเปร่าซิตี (Tokyo Opera City Concert Hall) หลังจากนั้น วงดุริยางค์ฟีลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทยก็ยังคงปรากฏตัวในเวทีนานาชาติ ด้วยการแสดงดนตรีที่ประเทศญี่ปุ่น นิวซีแลนด์ ลาว พม่า และล่าสุดที่ประเทศมาเลเซีย

วงดุริยางค์ฟีลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทยได้มีโอกาสแสดงดนตรีต่อหน้าบุคคลสำคัญทั้งของไทยและระดับโลกหลายครั้ง การแสดงในวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๓ เป็นการแสดงครั้งสำคัญที่วงดุริยางค์ฟีลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทยมีความภาคภูมิใจเป็นอย่างยิ่ง คือการได้รับเกียรติสูงสุดในการแสดงดนตรีต่อหน้าพระพักตร์พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร และสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ณ หอประชุมราชแพทยาลัย คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล โรงพยาบาลศิริราช ในงาน “ศิริราชคอนเสิร์ต เทิดไท้องค์อัครศิลปิน” โดยการแสดงครั้งนี้ วงดุริยางค์ฟีลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทยได้ัญเชิญบทเพลงพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร มาบรรเลง เพื่อแสดงถึงพระอัจฉริยภาพทางดนตรี

วงดุริยางค์ฟีลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทยได้มุ่งมั่นสร้างสรรค์ผลงานและคุณภาพจนกลายเป็นวงดนตรีระดับอาชีพวงแรกในประเทศไทย ๑๒ ฤดูกาลแรกภายใต้การควบคุมของวาทยกรเกียรติคุณ กุดนี เอ. อีมิลสัน (Gudni A. Emilsson) ได้ยกระดับวงดุริยางค์ฟีลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทยให้กลายเป็นวงที่เป็นที่รู้จักกันในระดับนานาชาติดังเช่นทุกวันนี้ และในฤดูกาลที่ ๑๓ อัลฟอนโซ สการาโน (Alfonso Scarano) เข้ารับตำแหน่งวาทยกรหลักประจำวงดุริยางค์ฟีลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทย ซึ่งยังคงยืนหยัดสร้างพื้นฐานที่มั่นคง พร้อมทั้งจะสานต่อความเชื่อมั่น และส่งเสริมคุณภาพความเป็นมืออาชีพของวงต่อไป

สำหรับฤดูกาล ๒๕๖๔-๒๕๖๕ วงดุริยางค์ฟีลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทยมุ่งหวังที่จะขยายขอบเขตการแสดงออกไป มีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นวงดนตรีที่เข้าถึงผู้ฟังในทุกระดับและมีส่วนร่วมต่อสังคม ส่งมอบดนตรีในรูปแบบวงออร์เคสตราหลากหลายแนว เพื่อความสำเร็จสูงสุดในการสร้างสรรค์ผลงานที่มีคุณภาพระดับนานาชาติ

Thailand Philharmonic Orchestra

Since its founding in 2005 the Thailand Philharmonic Orchestra has been a significant force in Bangkok's musical and cultural scenes, always pushing forward to elevate the awareness of orchestral music in Thai society and earning recognition for Thailand in the world's classical-music circles. The orchestra has become well known for its devotion to performing the orchestral masterworks as well as promoting Thai traditional music in orchestral form, and commissioning groundbreaking new works from Thai composers.

The Thailand Philharmonic Orchestra makes its performing home at the stunning 2000-seat Prince Mahidol Hall on the campus of Mahidol University in Salaya. The hall is situated in lush green surroundings, away from the bustle of the city, where concertgoers can enjoy the quiet gardens and sculptures of the campus. The orchestra performs over sixty concerts a year in this hall, and regularly performs special-event concerts in other locations throughout Bangkok.

The orchestra's first international appearance occurred in October 2009 when the Japanese Association of Orchestras extended the invitation to perform at the Asian Orchestra Festival in the Tokyo Opera City Concert Hall. The Thailand Philharmonic Orchestra has continued to maintain an international presence with concerts in Japan, New Zealand, Laos, Myanmar, and most recently Malaysia.

The Thailand Philharmonic Orchestra is honored to have performed for several important Thai and international dignitaries. Most notably, on 29 September 2010, the Thailand Philharmonic Orchestra had the distinct honor to give a command performance for His Majesty King Bhumibol Adulyadej The Great and Her Royal Highness Princess Maha Chakri Sirindhorn at the Rajapattayalai Auditorium at Siriraj Hospital. In the concert Thailand Philharmonic Orchestra paid tribute to His Majesty's considerable musical talent.

Over its first fourteen seasons the Thailand Philharmonic Orchestra has matured into a full-time symphony orchestra, the first of its kind in Thailand. The orchestra has been guided primarily by its Founding Chief Conductor, Gudni A. Emilsson. Maestro Emilsson nurtured the orchestra for its first twelve seasons, shaping it into the internationally-recognized ensemble it is today. In its thirteenth season Maestro Alfonso Scarano accepted the post of Chief Conductor and continues to build on the orchestra's strong foundation and traditions.

For its 2021-2022 season the Thailand Phil looks forward to further expanding its scope. It aims to be an orchestra in touch with its audience and engaged with its community, offering orchestral music of many varieties at the highest level.

Board of Directors

Chairperson

Khunying Patama Leeswadtrakul

Board Members

Prof. Banchong Mahaisavariya

Dr. Boon Vanasin

Dr. Charles Henn

M.R. Chatu Mongol Sonakul

Dr. Disaphol Chansiri

Ms. Duangkamol Pechlert

Mr. Kittiratt Na-Ranong

Mr. Kreingkrai Kanjanapokin

Mr. Narit Sektheera

Dr. Narong Prangcharoen

Prof. Piyamitr Sritara

Prof. Dr. Pornchai Matangkasombut

Mr. Thapana Sirivadhanabhakdi

Ms. Yaovanee Nirandara

ไวโอลิน 1st

โอมิรอส ยาฟรุมีส

(หัวหน้าวง)

ปาราโซส ปาราซุติส

(รองหัวหน้าวง)

วิคนี วงศ์วีรุพท์

อนันตสิทธี นางาม

ชนสรณ์ จันทระเปารยะ

อัครพล พงศาเสาวภาคย์

ชญญา เจริญสุข

ชนิษฐา จ่ายเจริญ

พัทธพล จิรสุทธิสาร

สรวิวัฒน์ วาทะวัฒนะ

อวิกา นิมิตรทรัพย์

กร รุ่งเรืองชัย

มหกิจ เลิศซีวานันท์

ณัฐวัฒน์ เลื่อนตามผล

ไวโอลิน 2nd

อิงกา คอซา *

อิทธิพัทธ์ พิศาลไชยพล †

กานต์ธิดา แสงสว่าง

ปราณชนก ตั้งทวิวิวัฒน์

ขจีพรรณ แจ่งจำรัส

พิชานิกา อารีราษฎร์

อธิยุต พิพัฒน์กุลสวัสดิ์

พชรพล เตชะธนะชัย

ณภัทรติภา ปรีชานนท์

วรุบล จงตรง

ภัทรภร เเด่นเกิดนี้ล้ำ †

โชติรส วาตะ †

ไวโอลา

ไอเบ็ก อะเซอร์มาตอฟ *

ดาเนียล คีส์เลอร์ †

กฤต สุภาพพานิช

นวัตศิษฎ์ กาญจนะชัย

ธัชพล สรรพาวัตร

สุรชน เลิศลบ

สุมิราโบนู แอ็บดูคอดีรี

เสฏฐรุฑฒิ วงศ์ยงศิลป์

จัดสัน ไททริก

จันทรเจ้า นิพภยะ †

เซลโล

มาร์ชิน ซาเวลสกี *

จูริส ลาคูติส †

กัญริกา คำณพัฒน์

สาหร่าย อาษา

วรรณไพฑูร์ คำพลอยเขียว

สมรรถยา วาทะวัฒนะ

ชยุต กัยวิกัย

แอนดริว ฮีลี

ดับเบิลเบส

เว่ย เหว่ย *

คุณากร สวัสดิ์ชูโต †

รัชพล คัมภีรานนท์

ฤทธิรัฐ สินธุเทพรัตน์

ระพีพัฒน์ พงษ์ทรัพย์

ลี ฟ่าน

ภัทรพล จิรณนธร

สิริพงศ์ สิริรัตนาวงศ์

พิกโคโล

วิชิต ธีระวงศ์วิวัฒน์

ฟลูต

ยูจิน จุง *

ฮิโรชิ มะซึชิม่า †

ธนวิชญ์ แดงจุด †

โอโบ

คูเปอร์ ไรท์ *

สมชาย ทองบุญ †

อิงลิช ฮอρν

ปรัชญา เข็มนาค

คลาริเน็ต

ฮันเนโลเร เฟอเมียร์ *
ณพวีร์ อารีย์
พัฒน์พงศ์ วิหะกะรัตน์ †
จิรนนท์ นามวงศ์ †
สุพรรณษา พุทธินันท์ †
ภาณุพงศ์ อติชาติพงศ์พันธ์ †

เบสคลาริเน็ต

เกรซกอร์ช เกรซกี †

บาสซูน

คริสโตเฟอร์ เซาบาร์ *
กิตติมา โมลีย์ †
ธนาकर อธิสุนทรวัฒน์

ฮอว์น

ธนภัค พูนพล *
ธนเดช ธนศิริโชติ †
ดาเรน รอบบินส์
จุฑา จุฬาวไลวงศ์
สุพิชฌาย์ ทรงศิริไล †
อธิษฐ์ โรจน์ศิริวงศ์ †
ภูริดา ภาณุพงศ์วิษณุ †

ทรัมเป็ต

สุรสิทธิ์ ชานกสกุล *
โจเซฟ โบว์แมน †
อลงกรณ์ เหล่าสายเชื้อ
สุชล นินทวงศ์ †
ศุภมงคล นวชัยสุภศิริ †
รติศ โดวงศ์ †
กัญญาภรณ์ วิรุฬห์พอลิต †
เดิมนพงศ์ ใจเยี่ยม †

ทรอมโบน

ไมเคิล โรบินสัน จูเนียร์ *
สุทธิพงษ์ ไม่น่าয়กิจ †
ณัฐสิทธิ์ ยมะสมิต †
นลธวัช แซ่ตั้ง †
หว่าง ยุง เงิน †

เบสทรอมโบน

ธนภูมิ ศรีวิเศษ

ทูบา

กิตติ เสวตกิตติกุล
สมิทธิ์ ชูกระโทก †

ยูโฟเนียม

ชิว เทียน เวิน †

ทิมปานี

วรรณภา ญาณวูฒิ *

เพอร์คัสชัน

ธนสิทธิ์ ศิริพานิชวัฒนา *
อนุสรณ์ ปราบหนองบัว †
ชินบุตร แก้วโกมินทร์

ฮาร์ป

พรรษา สุนทรรัตนารักษ์

เปียโน

ภาณุ จีระศิริ †

* หัวหน้าเครื่อง

† รองหัวหน้าเครื่อง

‡ นักศึกษาฝึกหัดมหาวิทยาลัยมหิดล

First Violins

Omiros Yavroumis
(Concertmaster)
 Paraschos Paraschoudis
(Assistant Concertmaster)
 Visanee Vongvirulh
 Anantasit Na-ngam
 Chanasorn Chantarapaoraya
 Akarapol Pongsarsauwaphak
 Chanya Charoensook
 Chanitta Jaicharoen
 Pattapol Jirasuttisarn
 Sreewan Wathawathana
 Aviga Nimitsup
 Korn Roongruangchai
 Mahakit Leardcheewanan
 Nattawat Luantamol

Second Violins

Inga Causa *
 Ittipat Pisalchaiyapol †
 Kantida Sangsavang
 Pranchanok Tangtaweewipat
 Khajeepaan Jangjamras
 Pichanika Areeras
 Atiyut Pipatkulsawat
 Pacharapol Techatanachai
 Naphatipa Preechanon
 Warubon Chongtrong
 Pattaraporn Denkesineelam †
 Chotirose Wada †

Violas

Aibek Ashirmatov *
 Daniel Keasler †
 Krit Supabpanich
 Nawattasit Kanjanajai
 Tachapol Sanphawat
 Surachon Lerdlop
 Sumirabonu Abdukodiriy
 Settawut Wongyongsil
 Judson Deitrich
 Janjao Nipbhaya †

Cellos

Marcin Szawelski *
 Juris Lakutis †
 Guntiga Comenaphatt
 Sarai Arsa

Vannophat Kaploykeo
 Smatya Wathawathana
 Chayuth Kaivikai
 Andrew Healey

Double Bases

Wei Wei *
 Khunakorn Svasti-xuto †
 Rachapol Khumpiranond
 Rutawat Sintutepparat
 Rapeepatana Phongsub
 Li Fan
 Phattharaphon Jirathanatorn
 Siripong Sirirattanawong

Piccolo

Vichit Teerawongwiwat

Flutes

Yujin Jung *
 Hiroshi Matsushima †
 Tanawit Tangjud †

Oboes

Cooper Wright *
 Somchai Tongboon †

English Horn

Pratchaya Khemnark

Clarinets

Hannelore Vermeir *
 Noppavee Aree
 Pattanapong Wihakarat †
 Jiranan Namwong †
 Supansa Puttitan †
 Panupong Atichatpongpan †

Bass Clarinet

Grzegorz Grzeszczyk †

Bassoons

Christopher Schaub *
 Kittima Molee †
 Tanakan Theerasuntornvat

Horns

Thanapak Poonpol *

● MUSICIANS ●

Thanadech Thanahirunchot †
Daren Robbins
Chuta Chulavalaivong
Supitcha Songsivilai †
Athit Rojsirivong †
Purida Panupongwich †

* Principal
† Associate Principal
‡ Mahidol Student Intern

Trumpets

Surasi Chanoksakul *
Joseph Bowman †
Alongkorn Laosaichuea
Suchol Nintawong †
Supamongkol Nawachaisupasri ‡
Radit Towong †
Kunyaporn Wirunpochit ‡
Termpong Jaieim †

Trombones

Michael Robinson Jr *
Suttipong Mainaikij †
Nattasith Yasmamit ‡
Nonthawat Saetung †
Wong Yung Chern ‡

Bass Trombone

Thanapoom Sriwiset

Tubas

Kitti Sawetkittikul
Samit Chukratok †

Euphonium

Siew Tian Wen †

Timpani

Wannapha Yannavut *

Percussion

Tanasit Siripanichwattana *
Anusorn Prabnongbua †
Chinnabut Kaewkomin

Harp

Pansa Soontornrattanak

Piano

Panu Cheerasiri †

ผู้อำนวยการดนตรี
ณรงค์ ปรากฏเจริญ

หัวหน้าวาทยกร
อัลฟอนโซ สการาโน

ผู้ช่วยผู้อำนวยการดนตรี
ธนพล เศตะพราหมณ์

วาทยกรประจำ
ภมรพรรณ โกมลภมร

ดุริยางีประจำวง
ณรงค์ ปรากฏเจริญ

ผู้จัดการทั่วไป
นพดล ธีรธราดล

ผู้จัดการวงดุริยางค์
ดาเรน รอบบินส์

งานบริหารทั่วไปวงออร์เคสตรา
ปาจรีย์ พวงเดช
ณัชชา ไกรเวด

งานปฏิบัติการวงออร์เคสตรา
ภากร บัวทอง

บรรณารักษ์
เชียวยี เทอ
วีระพงษ์ กระสินธุ์

เวที
ภากร บัวทอง
วีระพงษ์ กระสินธุ์

นักวิจัย
ไคล์ เพียร์
บวรพงศ์ ศุภโสภณ
รัฐนัย บำเพ็ญอยู่

กองบรรณาธิการ
ธนพล เศตะพราหมณ์
โจเซฟ โบว์แมน
ธัญญวรรณ รัตนภาพ

ออกแบบสิ่งพิมพ์
จรรุญ กะการดี
นรเศรษฐ์ รังหอม
ปรียกัสร์ สิปปกรณ์

งานประชาสัมพันธ์
ปิยะพงศ์ เอกรังสี

งานถ่ายภาพนิ่ง
คณิงนิจ ทองใบอ่อน
ปรียกัสร์ สิปปกรณ์

งานถ่ายภาพเคลื่อนไหว
อรรถวิทย์ สิทธิรักษ์

ดูแลเว็บไซต์
ภรณ์ทิพย์ สายพานทอง

Music Director

Narong Prangcharoen

Chief Conductor

Alfonso Scarano

Assistant Music Director

Thanapol Setabrahmana

Resident Conductor

Pamornpan Komolpamorn

Composer in Residence

Narong Prangcharoen

General Manager

Nopadol Tirataradol

Orchestra Manager

Daren Robbins

Orchestra Administration

Pacharee Phuangdej
Natcha Kraiwed

Orchestra Operations

Pakorn Buathong

Librarians

Xiaoyi He
Veerapong Grasin

Stage Managers

Pakorn Buathong
Veerapong Grasin

Researchers

Kyle Fyr
Borwonpong Supasopon
Rattanaï Bampenyou

Editorial Committee

Thanapol Setabrahmana
Joseph Bowman
Thunyawon Rattanapop

Graphic Designers

Jaroon Kakandee
Noraseth Ranghom
Preeyapat Sippakorn

Public Relation

Piyapong Ekrangsi

Photographers

Kanuengnit Thongbaion
Preeyapat Sippakorn

Video Content Creator

Attawit Sittirak

Webmaster

Pornthip Saipantong

รองคณบดีฝ่ายการจัดการหอแสดงดนตรี
และอาจารย์ใหญ่เตรียมอุดมดนตรี
ริชาร์ด ราล์ฟ

ผู้จัดการสถานที่จัดแสดง (หอแสดงดนตรี)
จิตติยา เนาวเพ็ญ

ผู้จัดการสถานที่จัดแสดง (มหิตลสิทธาคาร)
ปฐาพันธ์ หนูแก้ว

ผู้จัดการฝ่ายเทคนิค
ชยุตม์ เจษภูวราภานนท์

รองผู้จัดการฝ่ายเทคนิค
สรพล อิศวภาบุญจิก

ผู้จัดการฝ่ายวิศวกรรม
วรพจน์ ปัญจมานนท์

หัวหน้างานระบบภาพ แสง และเวที
จักรยศนันท์ เดียวตระกูล

หัวหน้างานระบบเสียง
กฤตนันท์ วิจิตรกุล

งานกำกับเวที
วัลภา สละวาสี
ชุตติพงศ์ ยองประยูร

หัวหน้างานจำหน่ายบัตร
พรสวรรค์ มัจฉิม

ผู้ช่วยงานจำหน่ายบัตร
ศิริรัตน์ แสนเกิด

บริหารงาน
อุทุมพร สุตสวัสดิ์
ศรีวิจิตร ปินตบแต่ง

เจ้าหน้าที่งานระบบเสียง
ขวัญพล เมืองหมุด
นวกร นวนพรัตน์สกุล

เจ้าหน้าที่งานระบบดิจิตอล
อภิวัฒน์ เศรษฐจารุรักษ์

เจ้าหน้าที่งานระบบภาพ
แสง และเวที

ธีรพงษ์ เกียรติกมลชัย
อภิรักษ์ พักภู
ปรีดี ตันสุวรรณ
ศิริพร ศรีเพ็ญแก้ว
อรรถพร ประกอบเพชร
วัชระ วิชัยดิษฐ์

เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิศวกรรม
จิรศักดิ์ ทับทิมหอม
บัณฑิต โอษคลัง
วสันต์ รัตนนิธาน

ยินดีต้อนรับทุกท่านเข้าสู่หอประชุมมหิตลสิทธาคารและหอแสดงดนตรี หากท่านมี
ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสถานที่จัดงาน กรุณาแจ้งมาที่ mshall@mahidol.ac.th หรือ
ติดต่อรองคณบดีฝ่ายการจัดการหอแสดงดนตรีและอาจารย์ใหญ่เตรียมอุดมดนตรี
richard.ral@mahidol.ac.th

College of Music
Mahidol University

**Assoc. Dean for
Venue Management and
Principal, Pre-College**

Richard Ralphs

MACM Manager

Jittiya Naovapen

Prince Mahidol Hall Manager

Pratapun Nookaew

Technical Manager

Chayut Jessadavaranon

Deputy Technical Manager

Sorapol Assawakarnjanakit

Engineering Manager

Vorapoj Panjamanon

**Head of Visual, Lighting,
and Stage Technology**

Chakrayossanant Tiewtrakool

Head of Sound

Krittanan Vijitgool

Stage Management

Wanlapa Salawasri

Chutipong Yongprayoon

Head of Box Office

Pornsawan Mudchim

Assistant Box office

Sirirat Seankeot

Administration

Uthumporn Sudsawasd

Sriwittra Pintobtang

Sound Technician

Khwanpol Muangmud

Nawakorn Nawanopparatsakun

Sound and Digital Signage

Apiwat Setthajarurak

**Visual, Lighting, and
Stage Technology Team**

Teerapong Keatkamonchai

Apirak Fakphu

Predee Thunsuwan

Siriporn Sripenkeaw

Uthaporn Prakobpech

Watchara Wichaidit

Engineering Team

Jirasak Tubtimhom

Bundit Osaklung

Wasan Rattananitan

The Venue Management Team welcomes you to Prince Mahidol Hall and MACM. If you have any suggestions or comments regarding your visit to our venue today please send your feedback to mshall@mahidol.ac.th or to Assoc. Dean for Venue Management and Principal, Pre-College, richard.ral@mahidol.ac.th

● FRIENDS AND PATRONS OF THE THAILAND PHIL ●

The Friends and Patrons of the Thailand Phil program is a meaningful way to join hands with fellow donors who share a love and passion for music.

Ticket sales cover only a portion of the costs associated with producing our exceptional artistic, education, and community initiatives. Your membership support at any level is vital and makes a difference!

By joining you will also receive exclusive benefits such as special discounts at the College Shop, recognition in all concert programs, invitations to attend post-concert receptions of the Thailand Phil concerts, and much more.

Thailand Philharmonic Orchestra is pleased to offer the following benefits and privileges to our generous members who support the annual fund with unrestricted gifts. Please note that most benefits are for individual donors and include all cumulative support for a twelve-month period.

Supporter Level (30,000 Baht)

- Up to 10,000 Baht of complimentary tickets for Thailand Phil and College of Music concerts
- Name listing in all concert programs and on the Thailand Philharmonic Orchestra website for the entire season
- Discounts and special offers at the College Shop and select Thailand Phil corporate partners
- Privilege discounts and reservations on all Thailand Phil and College of Music special event concerts
- Invitation to attend post-concert receptions of the Thailand Phil concerts (when applicable)

Associate Level (60,000 Baht)

All of the previous benefits, plus

- Complimentary Ticket Value at 20,000 Baht to any of Thailand Phil and other College of Music concerts

Benefactor Level (100,000 Baht)

All of the previous benefits, plus

- Complimentary Ticket Value at 30,000 Baht to any of Thailand Phil and other College of Music concerts
- Exclusive Dinner with Thailand Phil Music Director and Thailand Phil Artists

Ambassador Level (200,000 Baht)

All of the previous benefits, plus

- Complimentary Ticket Value at 60,000 Baht to any of Thailand Phil and other College of Music concerts
- Entitled to be Special Guest Presenting Flowers at the Thailand Phil concert

To be a Friend or Patron of Thailand Phil please contact:

Mr. Piyapong Ekrangsi
Assistant Dean for Marketing and Communications
College of Music, Mahidol University
Tel: 0 2800 2525 ext. 3110
Mobile: 06 2556 3594
Email: tpofriends@thailandphil.com

A gift to the Thailand Philharmonic Orchestra is an investment in the future of music. We count on your generosity to help further Thailand Phil's mission of promoting excellence in the arts in Thailand.

Ambassador Level (200,000 Baht and above)

- Yuthachai and Piyawan Charanachitta

Benefactor Level (100,000 Baht and above)

- Linda Cheng
- Don Moisen and Nawaphol Mahamon

Associate Level (60,000 Baht and above)

- Sylvester van Welij
- Baan Suksabye Fund

* Donations from 1 November 2021 to 30 September 2022

Thailand Philharmonic Orchestra

Darrell Ang
Guest Conductor

6 August 2022 / 4.00 p.m. / Prince Mahidol Hall

Thailand International Composition Festival 2022

Chaotic Noises of Silence Rime (9')	Narong Prangcharoen (b. 1973)
Saturn Bells for violin and orchestra (8')	David Ludwig (b. 1974)
Xixia Suite for orchestra (17')	Deqing Wen (b. 1958)
The Tale of the Southern Tour (10')	Shaosheng Li
Fantasia on an Ostinato (16')	John Corigliano (b. 1938)

OFFICIAL SPONSOR

ITALTHAI

CORPORATE SPONSORS

SPONSORS

MEDIA SPONSORS

www.thailandphil.com

